GALİP TEKİN YAZDI ÇİZDİ **ABDALLAH**

AYLIK ARALIK 2004

Resimli Roman

SAYI:2
4.000.000TL.

SENCER'DEN CIGARA

ERGÜN GÜNDÜZ
LEVEND ÇANGA
LEVENT KARANFİL
İLBAN ERTEM
BİROL BAYRAM
SONER TUNA
YAVUZ ÖZTÜRK
MAHMUD A.ASRAR
V.ÖZDEMİROĞLU
ABDÜL

ISSN 1305-1768
12
9 771305 176806

EDİTÖRDEN

İkinci sayıda yine merhaba diyerek, en çok sorulan sorulardan birinin de cevabını veriyoruz...Soru şuydu "Bu derginin ikinci sayısı çıkacak mı?" Şu anda bu yazıyı okuyorsanız çıkmış olması lazım. Zaten bir ay boyunca gönderdiğiniz övgü dolu mektuplara, onlarca hikayeye ve çizgiye ilk sayıya gösterdiğiniz ilgiye karşı çıkmaması mümkün değil.3.4.5. belkide hep beraber 50.sayıları da göreceğiz, biz sözümüzü tuttuk huzur içindeki hayatımızı bir kenara itip size çok zor şartlar altında güzel bir dergi yaptık, top sizde artık. Biz her ay aynı performansı gösterirsek ki bunun için elimizden geleni yapıyoruz, siz de aynı ilgiyi gösterirseniz yıllarca her ay yüzgöz oluruz artık...

Ne Kadar iyi bir iş çıkardığımızı ancak mektuplar gelmeye başlayınca anladık, çok teşekkür ederiz, ancak yazdıklarınız bir hatamızı da ortaya çıkarttı, dergiyle ilgili tek ama tek şikayet "Resimli Roman"ı bulamıyoruz "oldu...Bunun çok satmak ya da yok satmakla bir ilgisi yok. Dağıtımdan kaynaklanan bir iki teknik hata dergiyi gerekli yerlere, gerektiği kadar gönderemedi. Teknik ayrıntılarla kafanızı şişirmek yerine, ilk sayıyı bulunamayan ve bir iki gün içinde tükenen yerlere bir daha dağıtacağız. Yani Aralık sayısıyla beraber Kasım sayısını da bayilerinizde bulabileceksiniz.

bu aşamada dergi esas amaçlarından birine de ulaştı. Aman allahım bu memlekette ne çizerler varmışta haberimiz yokmuş Şaştık kaldık bu sayfanın göbeğindeki Emrah'ın işi buna bir örnek. Bunun gibi daha neler var, bir çizgi roman senaryosu , bir yazı ilerideki sayılarımızda da onları bu sayfanın ortasında RR'nin kapağında ve çizgi roman karelerinde, vereceğimiz posterlerde göreceksiniz.

Amatörlerden gelen hikayelerden biri de bana gençliğimde yazdığım hikayeleri hatırlattı hemen Ergün'e verdim ve özellikle rica ettim "Ne olur 20 yıl önce benim hikayelerimi çizdiğin tatta çiz "diye. Bu da eski Gırgır'cılara nostaljik bir hediye.Kısacası kapımız açık. Daha ikinci sayıda dışarıdan işler dergide yer almaya başladı, siz de durmayın bir an önce yastık altındaki, gizli çekmecelerdeki, küçük not defterlerimizde, beynimizin herkeze kapalı en ücra köşelerindeki hikayeleri, çizgileri dökün ortaya. Bizi en çok heyecanlandıran şey bu hikayelerle, bu çizgiler birarada gelince neler ortaya çıkacak, çok merak ediyoruz. İşlerinizi gönderin çöpçatanlığı biz yaparız...

Eski ciltler biz çizgiromancıların anı defterleri gibidir. Bazı geceler onları açıp neler yazıp çizmişiz diye bakarız, bazen hoşumuza gider, bazende üzüntüyle, vicdan azabıyla kapatarız.15-20 yıl önce harika hikayeler bulmuşuzdur ama daha acemi olduğumuz, yada bir gecede alel acele çizdiğimiz için hikayenin hakkını verememişizdir. Biz bu hikayelere geçmişte kötü davranılmış iyi sevgililer gözüyle bakarız. Kötü davrandığımız eski sevgililerinizi ne bulabilirsiniz. Ama kötü çizdiğiniz eski güzel hikayeleri yeniden çizip kendinizi affettirme şansınız her zaman vardır...

Eğer bu dergide bazen "Ya ben bu hikayeyi bir yerden hatırlıyorum" derseniz bilinki bu eski bir hikayeden özür dilemeyiz...ki çoğunuz hatırlamayacaktır bile. Sakın bunlar hikaye bulamıyor artık, eskileri çiziyorlar diye düşünmeyin.Bu dergiyi okuyanların çoğu o hikayeler çizildiğinde belki yeni doğmuştu, onları okumak bilmek onlarında hakkı, hemde yepyeni bir anlatımla. İlban abinin "Üniversiteli Mahmut" unu "Vicdan"ını benim "Profesyonel"imi "Hikaye-I,Cemil'i" kaç kişi hatırlıyor. Biz bile okudukça hatırlıyoruz. Bırakın biz yaşlı çocuklarda eskiden neler yaptıklarını göstersinler, bırakın bu dergi çizgi roman dergisi olduğu kadar, çizgiroman kültürü dergisi de olsun biraz.

Eeee bende yazmaktan kedinin sudan hoşlandığı kadar hoşlanıyorum diyorum ama, arap atı gibi yazdıkça yazıyorum, Birol gel şuraya biraz okuyucu mektubu koyalım, sizde sevgili okuyucular merak etmeyin, ikinci sayı nasıl çıktıysa üçüncü sayı da aynı kalitede çıkacak.

Ocak'ta görüşmek üzere.

galip tekin

Akşamsefası

İlüstrasyon: Emrah ELMASLI

Selamlar,
Ben İstanbul Bilgi Üniversitesi Sinema Bölümü 4. sınıf öğrencisiyim. Adım Togan Gökbakar. Resimli Roman'ı gazete bayiinde şans eseri gördüm ve satın aldım. Eve gelip dergiyi inceleyip okuduğumda inanılmaz etkilendim ve hayran kaldım. Derginiz uluslararası standartlarda hatta bu standartların da üzerinde bir dergi şu an itibariyle. Umarım bu kaliteyi korumayı ve uzun süre devam ettirmeyi başarabilirsiniz. Muazzam bir iş çıkartmışsınız. Ayrıca şunu eklemek zorundayım. Ergün Gündüz'ün çizdiği 7. Gün gerçek anlamda bir sanar eseri. Son kareyi (tam sayfa olan) çerçevetip asmak lazım.Tebrikler....Ellerinize sağlık... Yeni sayıları dört gözle bekliyorum. Okumayanlara zorla aldırıyoruz merak etmeyin!!! İyi çalışmalar
Togan Gökbakar

İşte çizerler böyle mektup gönderir yukarıdaki çalışma Ömürden Bakaçhar 'dan gelmiş.

Merhaba,Ben derginizin sadık bir okuruyum :) Sadık olacağım şimdiden belli demek istiyorum yani. Hoşgeldiniz tekrar, ne güzel yapmışsınız.Başarılar, saygılar..
eyco

Hayalimdeki dergiye yakın bir dergi çıkardığınız için hepinizi kutluyorum.Hemen değinmek istediğim konulara geçeceğim uzatmadan.Derginin baskı kalitesi kesinlikle mükemmel,umarım bu kaliteyi koruyabilirsiniz.Dergide birçok çizer ve öykünün yer alması içerik açısından oldukça doyurucu olmuş.Bir ilk sayı için oldukça başarılı buldum.Eskişehirdeki arkadaşlarım ve ben bayram tatilinde derginiz için bişeyler hazırlamaya çalışacağız.Ben Anadolu Üniversitesi G.S.F_Grafik öğrencisiyim.Bazı arkadaşalardan Galip Tekin'in ünv. konferans vereceğini duydum,doğrumu?Doğru ise ne zaman gelecek.Çalışmaları size nasıl ulaştırabiliriz? İkinci sayıyı merakla bekliyorum.Çalışmalarınızda başarılar dilerim.not:Ünv.içindeki kitapçıya 8-10 civarı dergi gelmişti,çok kısa bir sürede tükenmiş ve dergiyi soranlarda olmuş,tebrikler!
Emre ÇILDIR

Sn.Editör,
Bunca yıl sonra ülkemizde ilk kez helva kağıdına patates baskı yöntemiyle yapılmamış ve karikatür eskilerini resimli romanmış gibi sunarak okuyucuyu kandırmaya yönelmemiş,ümit veren bir çizgi roman dergisi çıkardığınız için sizi tebrik ediyor ve bir okur olarak teşekkürlerimi sunuyorum.
Saygılarımla.
Yılmaz Dağlı

Selamlar;
Elinize kolunuza sağlık.RESİMLİ ROMAN mükemmel bir dergi olmuş.Kağıdı,baskısı,içeriği ve tabiki baba çizerleri.Bizler yaş itibariyle siz baba çizerler ile birlikte büyüdük.Sizler çizdiniz bizler okuduk. Bence eskiler yeni macera hazırlayıp çizmek için fazla uğraşmasınlar,onların eski maceralarını bu kalitede basılmış bir dergide görmek bile bizim için yeterlidir.Tam kolleksiyon yapılacak bir ürün.
Hepinize başarılar dilerim
Mehmet Adil GÜR - İZMİR
1963 - Tekstil Tasarımcısı

Resimli roman'ı ilk aldığımda tarih 1991 aralık. o zaman için 20.000 lira büyük para. kendime yılbaşı hediyesi olarak 2 tane almıştım. ocak sayısı çıktı.devamı gelmedi.zor iş dedik.sonra temmuz 1999 da Ergün Gündüz akrep in gölgesi altında TAKsi ye başladı. devamı geldi mi.2000 de MAD olmadı.neyse.şimdi 2004 model bir dergi var ve koltuğa kurulup keyfini çıkarıyorum.sistemsensin'le yıllar önce net ortamında tanışmıstım basatap netmagazinin yayınları mailime düşüyordu. sonra artistlik bir değişle hardcopy e geçti basatap. onları alkışladım. sonra sistem ben oldum. sizleri RR için tebrik etmeyeceğim. çünkü yıllardır böyle bir dergi bekliyordum. başarılı zaten olacak.umarım devamlılığı olur.olsun artık...şimdisizlere yazı yollamak isterim.bunu korkarak yazıyorum çünkü yıllardır yeraltındayım.
iyi çalışmalar.
Özden

İmtiyaz sahibi: GALİP TEKİN
Editör: BİROL BAYRAM
Yayıncı: sistemsensin
SİSTEMSENSİN REKLAM BASIN YAYIN HİZMETLERİ LTD.ŞTİ
General Yazgan sok.No:24/5
Beyoğlu -İstanbul
Tel:0212 251 67 40
e-mail:rr@sistemsensin.com
Renk:LEVENT KARANFİL
Basımyeri: Esen Ofset
Dağıtım: Yaysat A.Ş.

MAKSAT MUHABBET OLSUN

YAZIP ÇİZEN İLHAN ERTEAN

Akşamsefası

Akşamsefası

3) EE... NAAPALIM ZOR ZANAAT İŞTE... GERÇİ, TIPKI SİNEMA GİBİ RESİMLİ ROMANIN DA, SENARİSTİ AYRI, ÇİZERİ AYRI OLABİLİYOR. AMA BENİM GİBİ, ANCA KENDİ YAZDIĞINI ÇİZMEYİ BECEREBİLENLER VE BUNU YAKLAŞIK OTUZ YILDIR YAPANLAR İÇİN DURUM DAHA DA KARIŞIK OLABİLİYOR!...

EE... BUNU GİRGİRDA BUNU DA FIRTTA... AHA BUNUDA AVNİ'DE BUU... JOKER'DE... EE... HEPSİNİ DAHA ÖNCE YAPMIŞIM!... EH BEN ÖLEYİM ARTIK!...

TÜH!... BEN BUNUDA ŞEKSEN LERDE İŞLEMİŞTİM!...

BUNU YAPMIŞTIM!...

GİTGİDE BALONLARIN ALTINDA EZİLİYORSUN...

...DAHA SONRASI İSE, KAFA KARIŞIKLIĞININ TAVAN ARASIDIR...

BAK NE DİYİCEM... HANİ ŞEN ONDÖRT SENE ÖNCE Bİ HİKAYE ÇİZMİŞTİN... AMA, KISA BİR HİKAYEYDİ... ...HAH... O!... ŞİMDİİ...

ONU BEN YENİDEN ÇİZSEM!...

HA?

NİYE OLMAZ BE?.. HAA.. SEN ÇİZECEK SİİN...

NE

ASLINDA O BENİM HİKAYEM... MİYDİ... HASİTTİİR!

EE NE YAPICAZ PEKİ ŞİMDİ...

...KISSADAN HİSSE ÇİZGİ ROMANCILARINDA SON KULLANMA TARİHİ VAR GALİBA... BENİMKİNE BAKTIM, BAKTIM AMA ESKİMİŞ OKUNMUYOR...

NEYSEE... KİMİ ÇİZGİ ROMANCILARIN, BÖYLE BİR DERDİ YOK!... ÇÜNKÜ KONUSU SON KIRK YIL İÇİN AYNIDIR... KAHRAMANIMIZ HARBİDEN KAHRAMANDIR!... KODUMU OTURTAN CİNSİNDEN!

YER YÜZÜNDEKİ TÜM KADINLARIN, O ANDA

HADİ ARTIK DAHA FAZLA DAYANAMIICAM... YAP NAAPICAKSAN... İSTİ YORUM!...

HEMEN ORACIKTA AŞIK OLUP, ETEĞİ SIYIRDIKLARI...

...TÜRDEN ÇİZGİ ROMANLAR... ÇİZENİ VARSA OKUYANI DA VARDIR ELBET... BELKİ DE BEN ANLIYAMIYORUMDUR!...

BU KAHRAMAN İŞİNDE ÖTEDEN BERİ KAFAMA TAKILAN ŞEYLER VAR ZATEN...

MESELA HİÇ HASTA OLMAZLAR, ÇİŞİ GELİP İŞEYENİNİ, YEMEK YİYENİNİ DE GÖRMEDİM... HEPSİ BETON GİBİ VUCUTLU, GENELLİKLE ZEKİ KÜL YUTMAZ..

HİÇ BİRİNİN PSİKOLOJİK HERHANGİ BİR SORUNU, DEPRESYONU YOKTUR...

HANGİ GEZEGENDE YEŞERMİŞTİR BU KAHRAMAN ARKADAŞLAR, BELLİ DEĞİL... YOK BUNU ANLAMIYORUM... YADA BENİM KAHRAMANLARIM BAŞKA...

ÇART ÇURT EDİYORUZ AMA YANDAKİ KAREYE BİT KADAR YER KALDI... BU BİR NUMARALI "KARELEME HATASIDIR...

USTAM OLSA; TERS, TERS..." BURAYA MİNAREMİ ÇİZECEKSİN - DİYE SORARDI... HAYIR ONU ÇİZİCEM ÇÜNKÜ O DA ATNEN MİNARE GİBİYDİ...

SENDE ŞU KADARCIK ESPAS DUYGUSU YOK! VE OLMICAK!... BU NE HA!...

Akşamsefası

4) EVET.. GELELİM "USTALAR" BÖLÜMÜNE... BİZİM ZANAATİN VE KARİKATÜRÜN OKULU YOK! AKADEMİSİ, PROFESÖRÜ YOK... AMA "USTASI" VAR...

BİZİM ÇİZGİKLERİMİZ, ÇERÇEVELENİP DUVARA ASILMAK İÇİN DEĞİL, BASILMAK İÇİN YAPILDIĞINDAN ÖĞRENİLMESİ GEREKEN BİR SÜRÜ PÜF NOKTASI VARDIR...

ÖYLE "BEN ÇİZDİM OLDU" PEK YEMİYOR!.. NETİCEDE BUNU İNSANLAR OKUSUN DİYE YAPAN BİZİZ... SEN DEN ÖNCE OKUTMUŞ OLANLARDAN BİLGİ... →

GEREKİYOR... ONLARDA BU İŞİ YILLARDIR BECEREN "USTALAR" AMA "NAZLIDIRLAR"

YAPTIKLARINA...

BİR BAKIP..

HIM

HEPSİ BU MU?

DEVAM ET... İLERİDE OLUCAK!..

ÇIRIK ÇIRIK ÇIRIK

"İLERDE OLUCAK" BU YÜZYILDAMI OLUCAK. ÜÇ BEŞ AYDA MI PEK BELLİ DEĞİLDİR... ÇİZER ADAYININ YETENEĞİNE, TAHAMMÜLÜNE KALMIŞ... AMA YİNE DE, HER ÇİZER ADAYININ BİR USTASI VARDIR YANINDA ÇALIŞSADA ÇALIŞMASADA... GÖNLÜNDE BİR USTASI VARDIR BU İŞİ ONA SEVDİRMİŞ OLAN...

VE HER ÇİZGİSİNİ MİLİMİNE İNCELER TAZE ÇİZERLER...

OFF BE! YİNE DALAĞINI YARMIŞ

HASTAYIM BU ADAMA HASTAA!...

BU USTA ÇIRAK İLİŞKİSİ BİRAZ "BÜTÜCÜ VEÇIRAĞI İLİŞKİSİ GİBİDİR.. O ELİNİ DEĞMEDEN ÖNCE HİÇ BİR ÖZELLİĞİ OLMAYAN BEYAZ KAĞIT...

USTA BİR İKİ DOKUNDUKTAN SONRA İÇ GEÇİRİLECEK BİR İŞE DÖNER... GICIK, HAİN BİR DURUMDUR... SÜZÜLÜR KALIRSIN... O DA BUNUN TADINI ÇIKARIR

BAK BAKALIM OLMUŞMU...

GURK

ESKİ USTALAR CİNS ADAMLARDI... EN BABALARINDAN BİRİ BİZİM DERGİDE ÇİZMEYE BAŞLAMIŞTI... YAŞÇA BENİM MİNARE USTAMDAN BİLE BÜYÜKTÜ... SON DERECE YUMUŞAK HUYLU BİR İNSANDI... O YÜZDENDE; AMAN HA SİZ ONUN NE CİNS OLDUĞUNU BİLMEZSİNİZ.. KİBRİT ALMAYA

GİTSE BANA HABER VERECEKSİNİZ UYARISINDAN HİÇ BİR ŞEY ANLAMAMIŞTIM...

KİBRİTİN VAR MI?..

YOK ABİ!

İYİ O ZAMAN

ALIVERE YİM...

USTAMIZ BANA KIZDI SONRADAN...

SALOZ!

LAN BEN SANA KİBRİT ALICAM DERSE HABER VER DEMEDİM Mİ?

ŞİMDİ ONUN İŞİNİ DE SENYA PICAN!

..SAHİDENDE GİTMİŞTİ... TAMİKİ BUÇUK SENE SONRADA MASAMA KİBRİTİ ATARAK GELDİ BURADAKİ BAKKAL KAPALIYDI DEDİ... ANTALYA DA İKİ BUÇUK SENE NE YAPTI BİLEMEM... BİLDİĞİM; CANI SIKILDIMI, O AN BULDUĞU İLK OTOBÜS NEREYE GİDİYORSA ORAYA GİTTİĞİDİR... TANIDIĞIM EN ÖZGÜR RUHLU USUDUR ESKİLERİN. EFLATUN ABİ (EFLATUN NURİ..) →

Akşamsefası

5) ESKİ USTALARIN "ASLINDA ESKİ YENİ PEK FARKETMİYOR" YAZAR, ÇİZER, KARİKTÜRİST TAKIMININ ANTİKALIKLARINI ANLATMAYA KALKARSAK BU, TİMARHANE GÜNLÜĞÜ GİBİ BİR ŞEY OLUR... NEYSE... YILLAR ÖNCE; BİR POLAT ABİMİZ VARDI... BİZDEN YİRMİ YAŞ FALAN DAHA BÜYÜK ASKERİYEDEN EMEKLİ, SESİZ KENDİ HALİNDE BİR ABİMİZDİ.. SIKI PORTRE ÇİZERDİ... ÖYLE SONRADAN RESME MERAK SARMA FALAN DEĞİL KENDİNİ BİLDİ BİLELİ KARİKATÜR ÇİZERDİ AMA YILLARCA DA ORDUDA GÖREV YAPMIŞTI... ÇEKİRDEĞİ ASKERDİ... CİDDİYDİ, LAUBALİLİKTEN HOŞLANMAZDI...

BİR GÜN HOMURDANARAK GİRDİ KAPIDAN, YÜZÜ KARARMIŞTI, SAĞINDA SOLUNDA MORLUKLAR ÇİZİKLER VARDI...

MINA KODUKLA RIMIN.. İTOĞLU İT!..

ABİ HAYROLA NOOLDU...

YOK Bİ ŞEY!..

ABİ NASIL YOK! BURNUN DA SİVİLCE ÇIKTI DESEM...

MINA KOTEKİN

GÖZÜNE KİM KONDU?..

GİT LAN BAŞIMDAN

NE OL DUBUNU SÖYLE GİDEYİM!

AZ DAHA YÜKLENİNCE ANLATMAYA BAŞLADI... SABAH DERGİYE GELMEK İÇİN OTOBÜSE BİNMİŞTİ..

YANINDAKİ ADAMDA BİZİM DERGİYİ AÇMIŞ KIKIR KIKIR GÜLEREK OKUYORDU...

SADECE GÜLSE

EE NE VAR BUNDA?..

MESELE YOK TABİ..

..AMA BU HEM GÜLÜYO HEM SÜLALEMİZE SÖVÜYO...

HAH..NA HASTAYIM LAN BU HERİFLERE ALAY! FIRLAMA...

UROSPU ÇOCUĞU ALAY!.. FIRLAMA...

...PUŞTUN ÖNDE GİDENİ.. İPNE ÇOCUKLARI.. HEH HEE... KAAH.. ÖLDÜRECEKLER BENİ GÜLDÜRMEKTEN... AMA HELE ŞU DÖTOĞLANI EN İPNESİ...

HAH HAA..

GÖSTERDİĞİ BENİM KARİKATÜRDÜ

VAY PİÇ VAAY!

İŞTE O ZAMAN DAYANAMADIM

BANA BAK LAN MİKİK! ONU ÇİZEN BENİM...

VAY PUST VAAY

AĞZINI TOPLA

İŞTE BÖYLE SONRADA OTOBÜSÇEK KARAKOLA TAŞINMIŞLAR... POLAT ABİ SORSA SÖYLERDİM; ONUN ZAMANINDA KÜFÜR HAKARETTİ.. DAHA SONRA KENDİNİ İFADE BİÇİMİ OLDUĞU DERKEN MODA OLDU TRENDY OLDU VE BOKU ÇIKTI... ŞİMDİ İSE HEP BERABER ANA-AVRAT DÜMDÜZ MUTLU BİR ŞEKİLDE İLERLİYORUZ... AMA O BAŞKA BİR KUŞAKTANDI... VE KUŞAKLARDA GENELDE BİRBİRİNİ ANLAMAYA TA PEK ÇALIŞMAZ...

HİÇAYT! PARALARIM LAN SENİ!

HASTİR

AL ULAN!

Akşamsefası

6. BU KUŞAK İŞİDE, TÜM YAŞAMDA OLDUĞU GİBİ RESİMLİ ROMAN ÇİZERLERİNDE DE VAR OLAN Bİ DURUMDUR, YAKLAŞIK ON YILDA BİR YENİ BİR KUŞAK VE O KUŞAĞA HAKİM OLAN YENİ BİR ANLAYIŞ GELİR. İYİDE OLUR. İLERLEMENİN KURALI BU. ÇÜNKÜ, BU BÖYLEDİR KISACASI..

ON SENE ÖNCE ÇİZDİĞİNİ ONSENE SONRA ÇİZEMEZSİN! ARADA DÜNYA DEĞİŞMİŞTİR O GÜN ON YAŞINDA OLAN BUGÜN YİRMİ, YİRMİLİK DE OTUZ YAŞINDA BİR OKUR OLMUŞTUR... HEP KENDİNİ YENİLEMEN VESÜREKLİ CIZIRT CIZIIRT ÇİZMEN LAZIM...

SEN CIZIRT CIZIRT ÇİZERKEN ZAMAN GEÇMİŞ ORTAMDA DEĞİŞMİŞTİR...

HOP, KİRAYI ÖDEMEMİZ LAZIM BU GÜN SON GÜNÜ AYRICA

APARTMAN GİDERLERİNİN DE SON GÜNÜ

ÇOCUĞUN OKUL TAKSİDİNİN

TELEVİZ YONUN ÜTÜNÜN

BUZDOLABININDA

AYDICA PARANIN LAZIM

BELKİ DE RESİMLİ ROMANI BU YÜZDEN SEVERİZ.. HİÇ DEĞİLSE; İŞLER ÇİZDİĞİN ZAMAN İSTEDİĞİN GİBİ GİDER..

BİZİM ÇİZDİKLERİMİZ DUVARA ASILSIN DİYE DEĞİL, İNSANLAR OKUSUN DİYE ÇİZİLİR...

GERİYE SONUÇ OLARAK ÇİZDİM AMA ACEBA BUNA BAKAN NE DÜŞÜNÜR KALIR... KISACASI, ÇİZER OKURUNU İZLER...

VAY BİZİM DERGİ

RESİMLİ

EE NERE BE BİRADER TÜM SAYFALARI CART-CURT GEÇTİN... KOCCA Bİ DERGİ O! TELEFON REHBERİ DİİL...

HAA... BAK ŞİMDİ OLDU AĞIR OL... DAHA YAVAAŞ... ATLAMA.. TAŞ GİBİ ÇİZMİŞ ADAM... HAYDAA SAYFA ATLADIN... LAN HOP! GERİ GEL BAK SONRA

..ANLAMAZSIN... GELDİİ... AFFERİM SANA LAN!.. DİKKATLİ OKURSUN.. ZATEN SENDE BÖYLE BİR TİP VAR!..

HAYDAA.. SU KOYDUN AMA.. YÜZÜNDE TÜYKIMILDAMADI.. HALBUKİ ORASI BAYA KOMİKTİ... TINMADIN BİLE...

HAH! YÜZÜNEDE ÖRTİYİCE Bİ BOK ANLAMIYAYIM.. İNDİR ŞUNU BE!

OLDUU... ŞİMDİ ANLAŞTIK İŞTE... VAY BEHALA AYNI SAYFAYI OKUYORSUN... KAŞIN DA KIMILDADI... GOOL!

EVET, GÜLMEYE BAŞLADI... VAY BE KAPTIRDI... TAMAM BU OKUR ARTIK...

İŞTE HEPSİ BU KADAR... ÇİZDİNİZ, OKUNDU VE BİTTİİİ...

OKUYUCUYLA Bİ YARIM SAAT OLDUK OLABİLDİYSEK VE BİTTİİ.. DAHA DOĞRUSU BAŞLADI... HADİ BAKALIM SİL BAŞTAN

KONU BUL, ESPİRİ BUL. ÇAY BUL, KAHVE BUL, SİGARA BUL ALAYINI İÇERKEN Bİ NUMARA BECER VE ÇİZMEYE BAŞLA!

VERİLEN ZAMAN AZGELİR İKİDE BİR BASKI TARİHİNİ ÖNE ALIRLAR, YETİŞTİRİCEM DİYE ELİN BİTARAFINA KAÇAR BUNLARDA OLMASA, BUNLARDA OLMASA BİZİMDE ÇİZECEĞİMİZ YOKTUR ZATEN... EN ESKİ AYAKKABIDAN DAHA ESKİ BİR ÇİZER OLARAK BİZİM MUTFAĞI ANLATMAK BANA DÜŞMÜŞTÜ BECERDİĞİMCE ANLATTIM... BİR KUSUR ETTİKSE AFFOLA...

İLBAN ERTEM

Akşamsefası

Cigara

SENCER

KÖY, İŞTE ORDA.
SUYA İHTİYACIM VAR...
OHHH!
BAKKAL
ŞRANKT!

BAKKAL
BİRİ BAKKALIN CAMINI KIRDI! UYANIN HIRSIZ VAR!
BU KADAR SİGARA YETER...
HAV! HAV! HIRRR!

SU...
OHH!
BÜTÜN BU EZİYET BİR NEFES CIGARA İÇİNDİ ŞİMDİ GERİ DÖNME ZAMANI.

BU YILLAR ÖNCE YAPILAN BİR BARAJ YÜZÜNDEN ÇOK SEVDİKLERİ KÖYLERİ SULAR ALTINDA KALAN AMA KÖYLERİNİ TERKETMEK YERİNE MUTASYON GEÇİRMEYİ TERCİH EDEN BİR GURUP KÖYLÜNÜN HİKAYESİDİR DIŞARIDAKİ DÜNYADA ÖZLEDİKLERİ ŞEY BİR NEFES CIGARAYDI..

Rastlantı koleksiyoncuları

KIVANÇ GÜNEY

Senelerdir hep bir scarab beetle dövmesi yaptırmak isterdim. Mısır hiyeroglif alfabesinde bir harf; bolluk-bereket, yaratma ve yeniden doğum sembolü. Türkçesi "bok böceği" başka bir karşılığı yok (bir de skarabe deniyormuş); bu da gübreyi top gibi yuvarlamasından geliyor. Sonra iki hafta önce hep gittiğim kafenin üstünde bir dövmeci açıldığını gördüm, ummadığım bir anda elime fazladan para geçti ve gidip çocuğa bu dövmeyi yaptırdım. Hep avucuma yaptırmak istemiştim—para gelsin diye— ama maalesef avuç içinde dövme boyası dağılıyormuş, o yüzden bileğimin avcuma en yakın yerine yaptırdım. Bundan birkaç hafta önce de, çevirdiğim bir çocuk kitabında çağrılan cin, Mısırlı olduğu için iki kez scarab beetle şeklini alıyor. Dövmeyi yaptırdıktan sonra yıllardır gittiğim Cafe Bien'e gittim ve ilk kez orada yeşil top şeklinde yanan bir lamba olduğunu gördüm. Daha önce hiç fark etmemiştim ve o günden sonra da o lambanın yandığını hiç görmedim.

Neyse dövmeyi yaptırdığım sabah bileğimde bir gıdıklanma hissiyle uyandım. Gözlerimi açıp baktığımda tam dövmenin yanında aynı bokböceğine benzeyen küçük, siyah bir böceğin dolaştığını gördüm. Daha önce hiç görmediğim bir böcekti, inceledim aynısının tıpkısıydı. Tahmin edeceğiniz gibi bu beni çok mutlu etti. Biraz seyredip sonra pencereden dışarı bıraktım. İnsanlara anlattım; bana Türkiye'de ve Ankara'da bu böcekten olamayacağını, öylesine bir böceğin odama girip tesadüfen dövmemin tam yanına konup beni uyandırmış olduğunu söylediler! Başka ne bekleyebilirdim ki zaten? Bunları böyle detaylı neden anlatıyorum değil mi? Okursanız, anlarsınız.

Konuyu dağıtmayayım. Kendimi bildim bileli hep binaların en üst katlarında yaşadım. Uzun süredir de bir binanın sekizinci katında yaşıyorum. Artık kullanılmayan çöp boşluğunda bir yarasa ailesi yaşıyor. Geceleri çıkıp binanın etrafında uçuyorlar. Ailem tatildeyken bir yaz bu yarasalardan biri bizim eve girdi. Yazmayı unutmuşum benim yarasa fobim var. Mutfaktaydım kapıyı kapattım. Çok uzun süre evden çıkmayınca ekmek tahtasını aldığım gibi koşarak yatak odasına gittim ve kapıyı kilitleyip sabaha kadar da dışarı çıkmadım. Koşarken bir ara yarasa başımın üstünden geçti, işte romanlarda hep yazan "korkunç bir çığlık duydu, bir an sonra çığlığın kendi ağzından çıktığını anladı" kavramını ilk kez kavrayışım o geceye rastlar. Sabah yarasa gitmişti.

Artık bu olayı birkaç kişiye ve tatilden döndüklerinde aileme anlatayım dedim. Bana Ankara'da yarasa olmadışını, uyurduşumu, zaten benim uyuşturucu kullandığımdan şüphelendiklerini söylediler. Neyse ki sonra da bir kez daha annem evdeyken yarasa girdi, ben bağırıp kendimi tuvalete kilitledim. Annem kapıda bildik sayıklamalarını tekrarlarken yarasa onun başının üstünden geçti. O da bağırıp kendini yatak odasına kilitledi. Sonra hayvancağız çıktı gitti.

Bütün bunları neden mi anlatıyorum?
O zamanlar ailemin yanında sigara içmezdim. Genellikle pencereden bakarak içip sonra içeri girerdim. Bir gün gene sigara içerken bu yarasalardan biri önümden geçti. Alığkındım buna. Sonra bir kez daha burnumun dibinden geçti ama içeriye girmeye niyeti yoktu . Ben gene de bağırıp içeriye kaçtım ve pencereyi kapattım. Odanın kapısı kilitliydi. Ve o anda bir şey anladım.

Eğer yarasa burnumun dibinden geçip gitmemiş ve içeriye girmiş olsa ben hiçbir şey düşünmeden kendimi pencereden aşağıya atacaktım. Çünkü daha önce böyle bir şey olabileceğini hiç düşünmemiştim. Düşünmüş olsam kapıyı kilitlemez açık bırakırdım en azından. O anda ölmüş olabileceğimi anlayarak dehşetengiz bir şok geçirdim. Ondan sonra tabii ki kapıyı kilitlememeye başladım pencereden bakarken. Zaten sırf bunu düşünmüş olmak daha sonraki bir olasılık için hayatımı sonsuza kadar kurtarmıştı. O andan sonra yarasa içeri girerse ne yapıp edip, fobimi bir süreliğine askıya alıp odadan çıkmayı becerebilirdim bir şekilde. Ama o noktaya gelebilmek için de o anı yaşamam ve olasılığı sanal da olsa deneyimlemem gerekiyordu. Yarasa ailesi hala çöp boşluğunda yaşıyor (isteyen inansın isteyen inanmasın, artık benim için fark etmiyor, gözümle gördüğüm şeye inanıyorum), geceleri pencereden baktığımda görüyorum onları ama o günden sonra hiçbiri bana o kadar yaklaşmadı, ve evin içine de bir kez daha girmediler. Açıklama ve açılımlar yapmaktan hoşlanmıyorum, walla. Yalnızca bu yazacaklarımın konuyla ilgisi olduğunu hissettim ve yazmak istedim. Gene de anlamayanlar varsa söyleyeyim bu yazının anafikri diğer koluma da yarasa dövmesi yaptırmam gerektiğidir. İlk fırsatta yaptıracağım tabii ki.

P.S. Bu yazıyı yazdıktan bir-iki hafta kadar sonra, bana "Ankara'da bokböceği yok," diyen arkadaşımın evine aralıklarla iki kez bokböceği, bir kez de yarasa girdi. Altı ay kadar sonra taşındılar, yeni taşındıkları eve de taşınır taşınmaz yarasa girdi.

Carl Jung'un "synchronicity" adını verdiği rastlantılar dizisi olgusu, ondan önce Paul Kammerer (zoolog) tarafından 'keşfedilerek' araştırılmış. Jung daha sonra Kammerer'in "seriality" adını verdiği tezi kendi yeniden isimlendirerek "synchronicity" adı altında dünyaya tanıtmış. Kammerer hakkındaki bir makaleden bir bölümü kısaltarak çevirdim. İlginç bulacağınızı sanıyorum.

Önce erik tatlısı öyküsü, çünkü bunu ben çok sevdim; bu öykü kolleksiyoncular dan:

"Camille Flammarion, "Bilinmeyen ve Psişik Sorunlar" adlı kitabında Mösyö de Fortgibu ve erik tatlısının gerçek öyküsünü anlatıyor. Mösyö Deschamps adındaki bir bey Orleans'ta küçük bir çocukken, ailesine ziyarete gelen Mösyö de Fortgibu tarafından anne babasına verilen bir erik tatlısından yemiş ve nadir bulunan tatlı onun üzerinde büyük bir etki yapmış. Yıllar sonra, genç bir adam olarak Paris'e gittiğinde, oradaki bir restoranda yemek yerken menüde erik tatlısını görüp hemen bir tane sipariş etmiş. Ancak çok geçmiş – o gün en son erik tatlısı garsonun çaktırmadan kendisine gösterdiği bir beyefendi tarafından tam o anda mideye indirilmekteymiş. Tatlıyı yiyen beyefendi de, ne rastlantıdır ki, çocukluğundaki ilk erik tatlısını yediği o günden beri bir daha hiç görmediği Mösyö de Fortgibu imiş. Yine yıllar geçmiş ve Mösyö Deschamps bu sefer evsahibinin onu tanıyıp erik tatlısı yapmaya söz verdiği bir hanım tarafından yemeye davet edilmiş. Yemek masasında Mösyö Deschamps bu hikayeyi anlatmış ve "Şimdi herşeyin mükemmel olması için tek eksiğim Mösyö de Fortgibu" demiş. Tam o anda kapı açılmış ve çok çok yaşlanmış bir Mösyö de Fortgibu şaşkınlık içinde onlara bakakalmış. Özür dileyen yaşlı adam meğer başka bir davete giderken kimseyi tanımadığı bu yanlış adrese gelmişmiş!

Flammarion "rastlantı koleksiyoncuları" adı verilen çok gizli bir örgütün üyesiydi. Bazı rastlantı bağımlıları rastlantıların "bir anlamı olduğu"nu kanıtlamak için kişisel günlükler ve belgeler tutarlardı...Kammerer ve C. G. Jung da bu tür kolleksiyoncuları. Jung "bu tür fenomenlere sıkça rastladım" diye yazmıştı – "...Çoğu durumda bu tür şeyler insanların alay edilmekten korktukları için konuşmadıkları şeylerdi. Ne kadar çok insanın bu tür deneyim yaşadığını ve bu deneyimlerin nasıl dikkatlice gizlendiğini öğrenmek beni çok şaşırtmıştı""

Şimdi de makaleden kesmeler:

"Jung'un koleksiyonundan tipik bir vaka:

Bana psikanalize gelen bir genç kız, seanslarımızın kritik bir noktasında, rüyasında kendisine altın bir skarab verildiğini gördü. Rüyayı bana anlatırken kapalı pencereye sırtım dönük oturuyordum. Bir anda arkamda bir ses duydum, hafif bir çarpma sesi gibiydi. Arkama döndüğümde cama çarpıp duran küçük bir böcek gördüm. Pencereyi açıp, böceği içeri girerken yakaladım. Bulunduğumuz bölgede altın skaraba en yakın olan türdü, bildiğimiz bokböceği (Cetomia aurata) ve içgüdülerinin tersine, tam o anda karanlık bir odaya girmek için dayanılmaz bir istek duymuştu.

Akşamsefası

SEYYARE

LEVEND ÇANGA

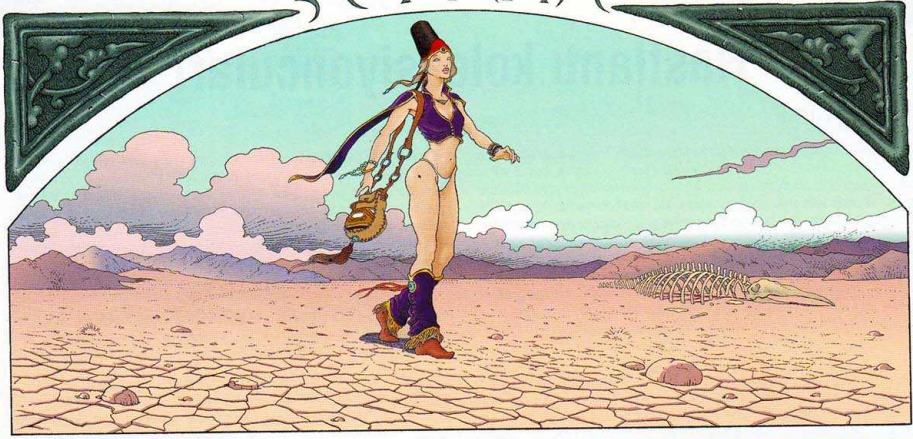

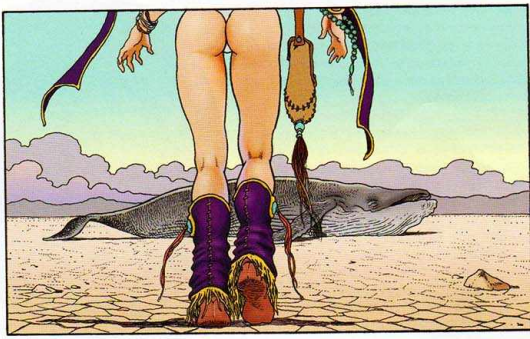

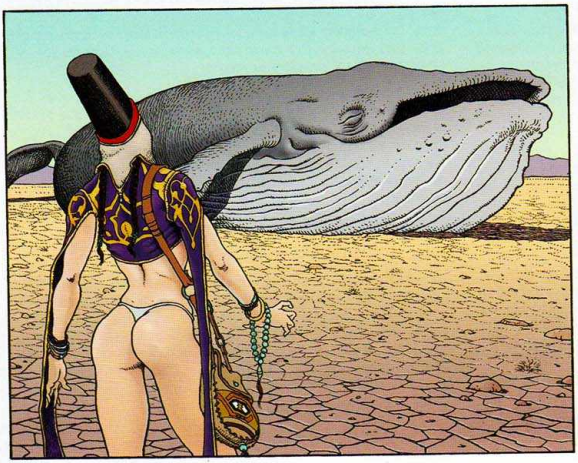

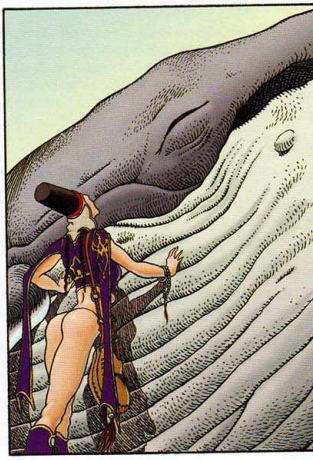

Akşamsefası

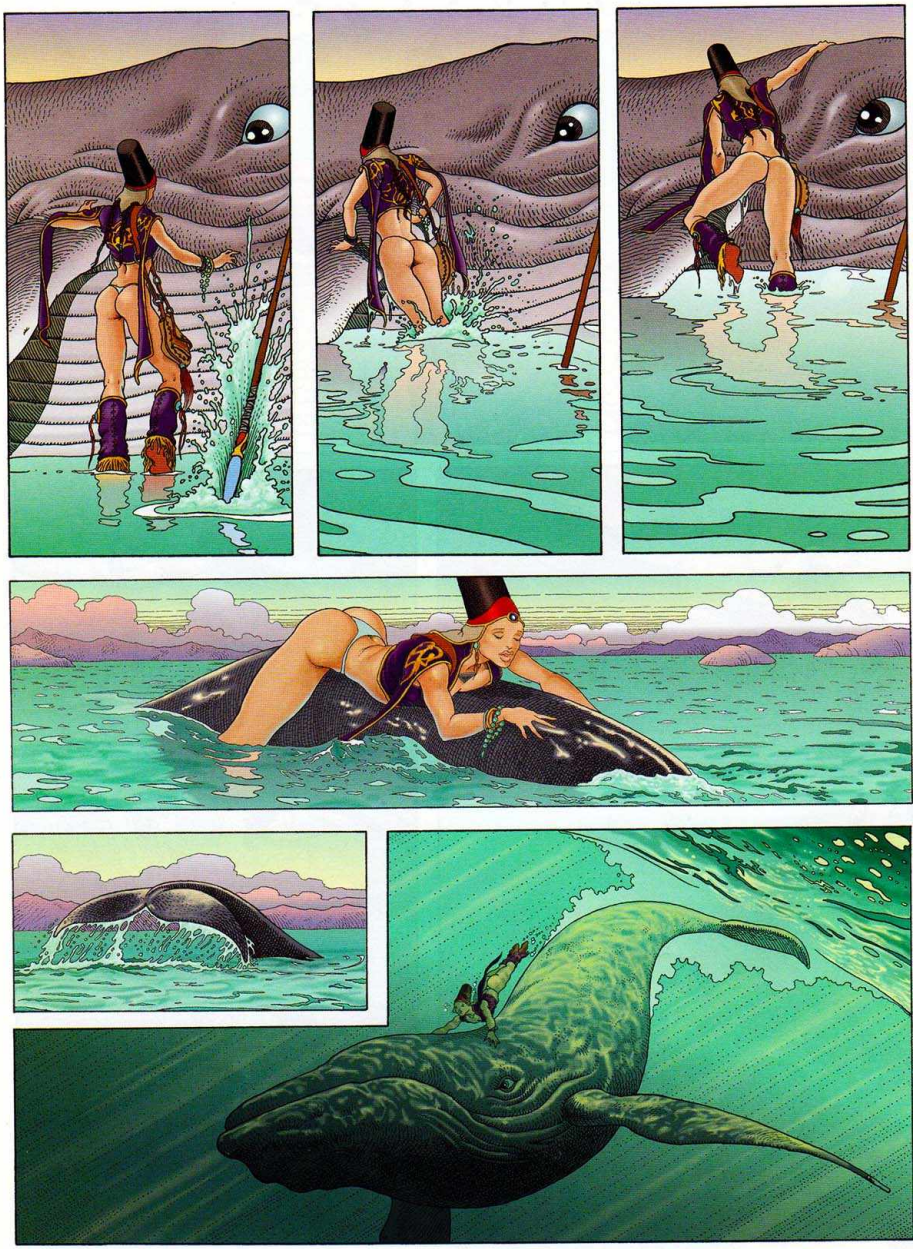

Akşamsefası

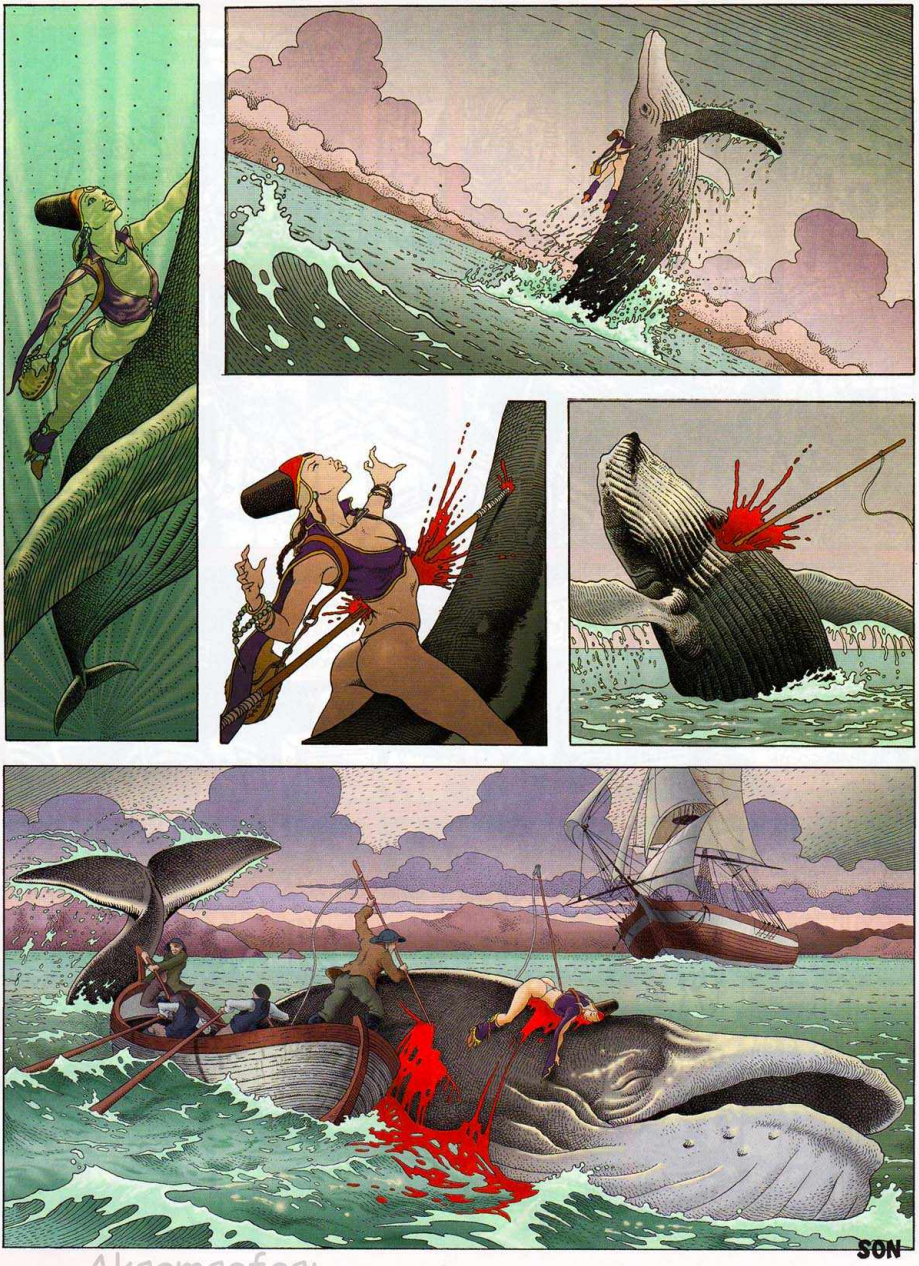

Akşamsefası

TAKSİM CITY

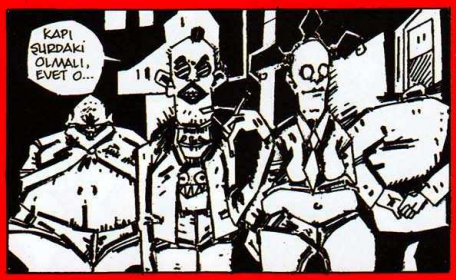

Aksamsefasi

Arşiv Serisi

Vedat Beyin Görkemli Hayatı

(Yeni macera)

Vedat Bey, sütünden bir yudum aldı ve panosundaki notlara bir kez daha baktı: Üç cinayet.

"Eğer aklımı kullanmazsam, dördüncüsü ben olacağım" diye düşündü ve sonra "eğer" kelimesine aslında hiç de gerek olmadığını düşündü. ("Şayet"i düşünmedi bile.)

Öldürülenler, Vedat Bey'in çocukluk arkadaşlarıydı. Öldürülme sebebleri de, büyük ihtimalle buydu zaten: Vedat Bey'in çocukluk arkadaşı olmak. Aslında, Vedat Bey'in hayatına bir şekilde girmiş, giriyor ya da girecek olmak, tehlikeye yaklaşmak anlamına da geliyordu.

Vedat Bey, "aslında"yı da gereksiz bulmamakla beraber, sevmezdi. "Keşke" gibi tıpkı. Ve elbette "zaten".

İlk cinayet Unkapanı'nda işlenmişti. Vedat Bey'in ilk gri gözlü arkadaşı Bahri Bey, darpedilerek, vahşice öldürülmüş, ilk kez Vedat Bey'in tanımladığı gibi "katil veya katiller" soyguna yeltenmemişlerdi. (Bahri Bey, bir dönem karanlık işler bulaşmış, Vedat Bey dostunu incitmemek için aynı karanlık işlere el atmış ve kara sektörde onu sürklase ederek, mütevazi hayatına dönmesini sağlamıştı.)

İkinci cinayetin yeri Erenköy'dü. Öldürülen ise sarı kafalı dostu Mesut Bey'di. Bir "siyanür – arsenik – enerji drink" kokteyliyle zehirlenmiş ve sonra afedersiniz, penisinden asılı bulunmuştu. (Mesut Bey, gerçek bir beyefendiydi fakat bir beyaz maymunla kısa süre flört etmiştı.)

Üçüncü ve son cinayet ise Kasımpaşa'da işlenmişti. Ölen dostun adı Sedat Bey'di. Vedat Bey'in ilk arkadaşıydı, aynı yaşta olmalarına rağmen, okuma-yazmayı Vedat Bey'den öğrenmişti. Her sonbaharda Vedat Bey'e bir kaşkol örmeyi alışkanlık haline getirmi•ş olan bu bay, telle boğulmuştu. (Vedat Bey, çok ısrar etmesi üzerine bir macerasına Sedat Bey'i de dahil etmiş, zavallı Sedat Bey, Vedat Bey ikiz kel gangasterlerle çatışırken korkudan bayılmış, öldü zannedilerek kaldırıldığı morgda yedi saat kendinden geçmiş, nihayetinde soğuktan hapşurarak uyanmış ve bir daha hiçbir morga adım atmamaya yemin etmişti.)

Cinayetler eylül, ekim ve kasımın ilk pazar günleri işlenmişti. Ölenler, Vedat Bey'in küme arkadaşlarıydı. Kümenin son üyesi ve başkanı Vefat Bey, saatine baktı. Bir dakika sonra, aralığın ilk pazarına girecekti dünya. O dakikayı Barry London'ın müziğini dinleyerek geçirdi Vedat Bey. Ve sonra, evden çıktı.

Dört seksi kadının içinde bulunduğu mor ve spor araba, yanında durduğunda Vedat Bey tereddüt etmeden arabaya bindi ve arkadaki iki dişinin arasına yerleşti. Görünüşte masum bir istekleri vardı tazelerin, Vedat Bey'le toplu halde seks etmek arzusunu belirttiler, Vedat Bey görev icabı kabul etmiş gibi yaptı. Sarı bir yalının önünde durdu araba, önce kadınlar girdi içeri, ardından sekerek Vedat Bey!

- Seke seke ben geldim Yalçın, diye bağırdı. Tazeler korkup birbirlerine sokuldular. Vedat Bey, şimdi tane tane konuştu:
-Senin istediğin gibi, seke seke ben geldim. Çünkü seni kümeye almayan da bendim. Günün birinde intikam ey'i Unkapanı'nda öldürdün. Çünkü "Biz dervişler hu çekeriz / Boş kuyulardan su çekeriz / Unkapanı'nda kol gezeriz"e gönderme yaptın ve zavallı Bahri'yi "Önümüze gelene bin tekme" metoduyla öldürdün. İkinci cinayet "Zırt Erenköy" çağrışımlıydı ve "Sarı pipi, çamaşır ipi" düsturunu edinmiştin. Sedat Bey'in kodu ise "Tel sarar oğlum, tel sarar" idi ve bana mesajın da "Taksim'den aşağı Kasımpaşa" şifresiydi. şimdi de bu seksileri kullanarak, "Kızların içinde kızılcık bebek" şiarıyla güya beni tuzağına düşürdün! Peki niye bu villa, niye Beşiktaş? Çünkü "Beş dakkada Beşiktaş!" Çık ortaya Yalçın!

Katil Yalçın Bey, saklandığı ayı postunun ardından fırladı ve bağırdı:
-Vay görkemli alçak, her şeyi çözmüşsün!
Vedat Bey tekrarladı:
-Vay görkemli alçak her şeyi çözmüşsün!

Ve bu andan itibaren, Yalçın Bey ne dediyse Vedat Bey aynısını tekrarlayarak, bu çocukluk silahıyla kötü kalpli adamı delirtti. Adam, kendini sırasıyla yanan şömineye soktu, gitti cama çarptı ve sonunda denize atlayarak aramızdan ayrıldı.

Vedat Bey, suça ortak olduklarına bin pişman tazelerle, o villada on gün ya geçirdi, ya geçirmedi!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Akşamsefası

DEDE

YAVUZ ÖZTÜRK

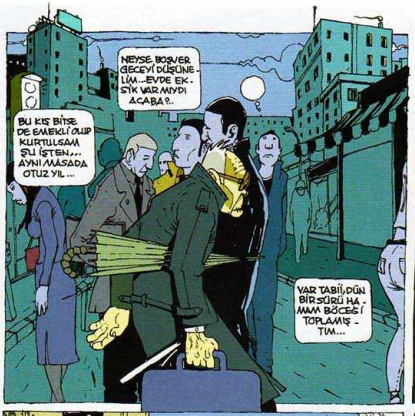

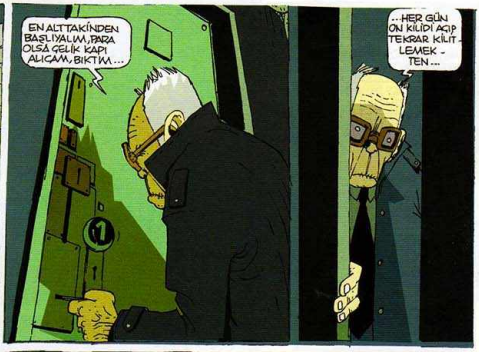

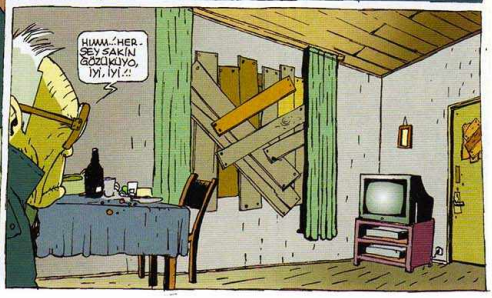

Akşamsefası

Akşamsefası

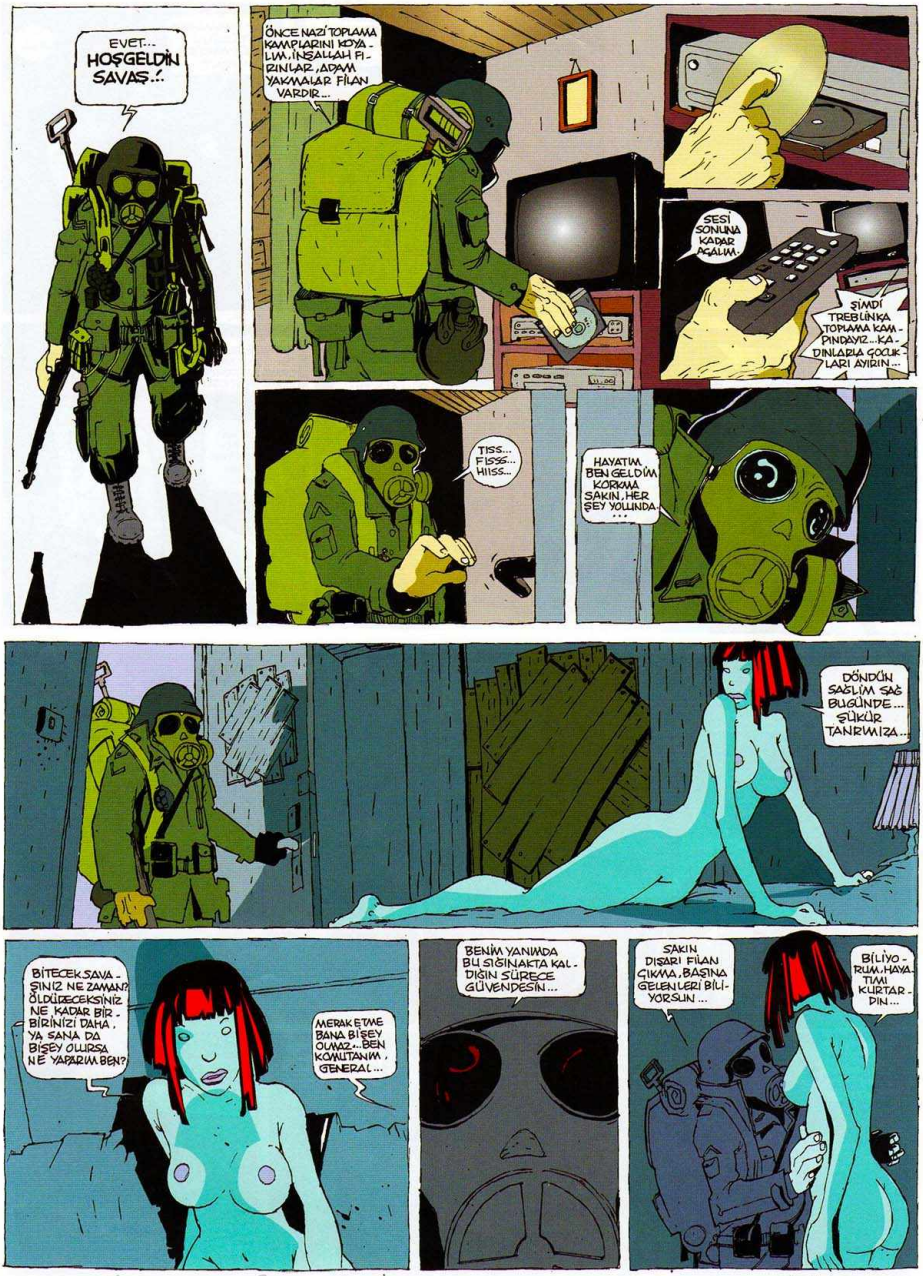

Akşamsefası

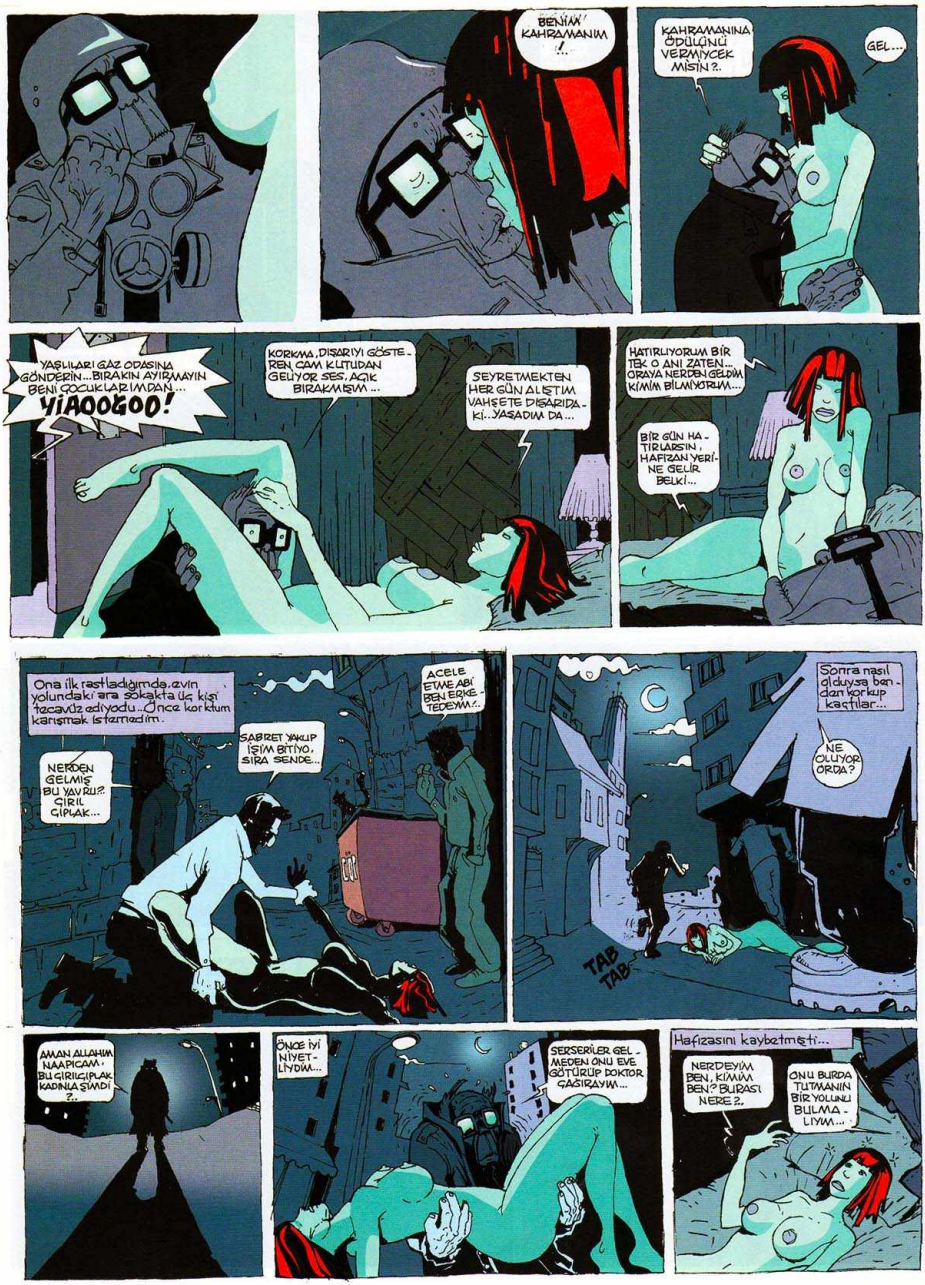

Akşamsefası

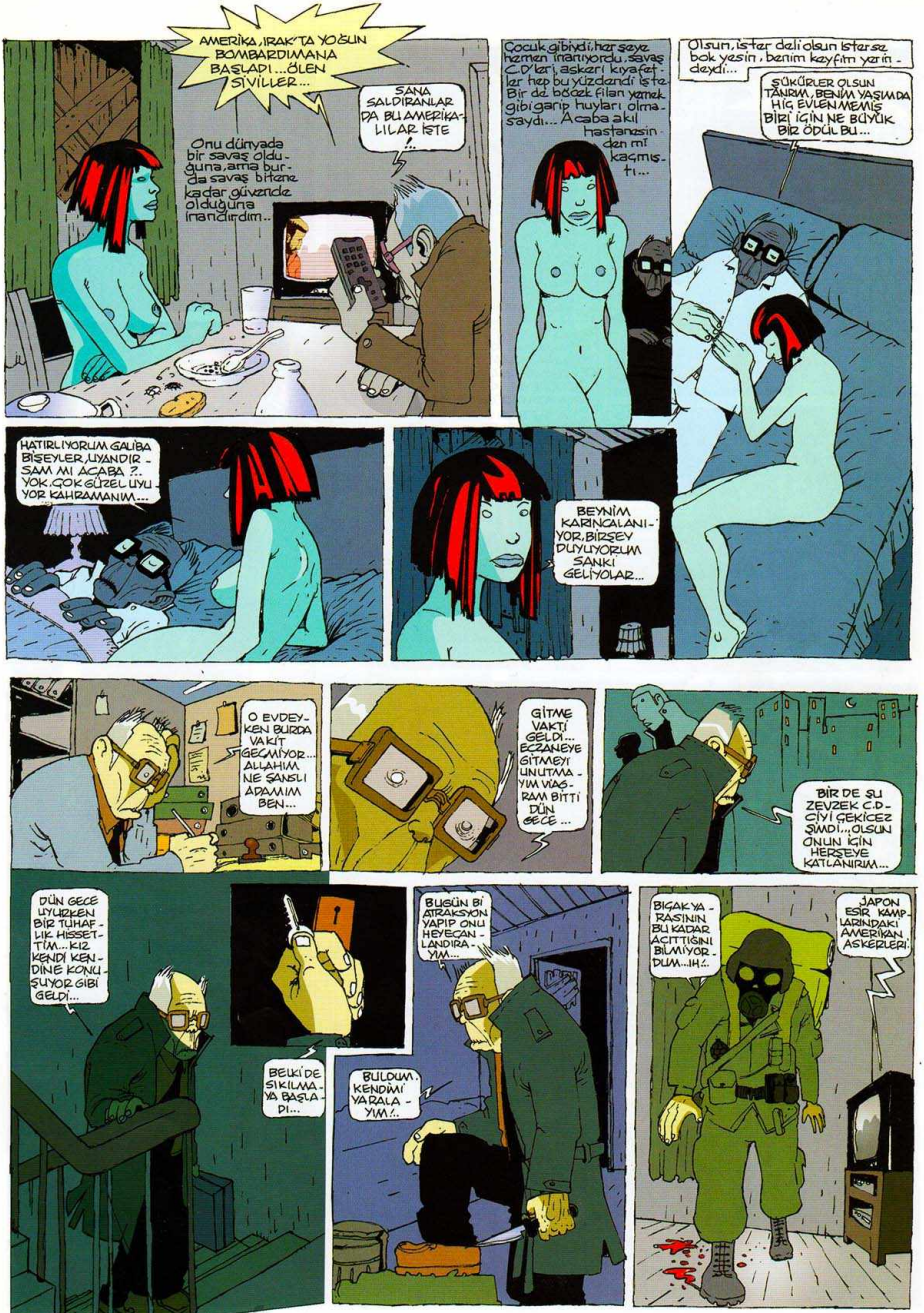

Akşamsefası

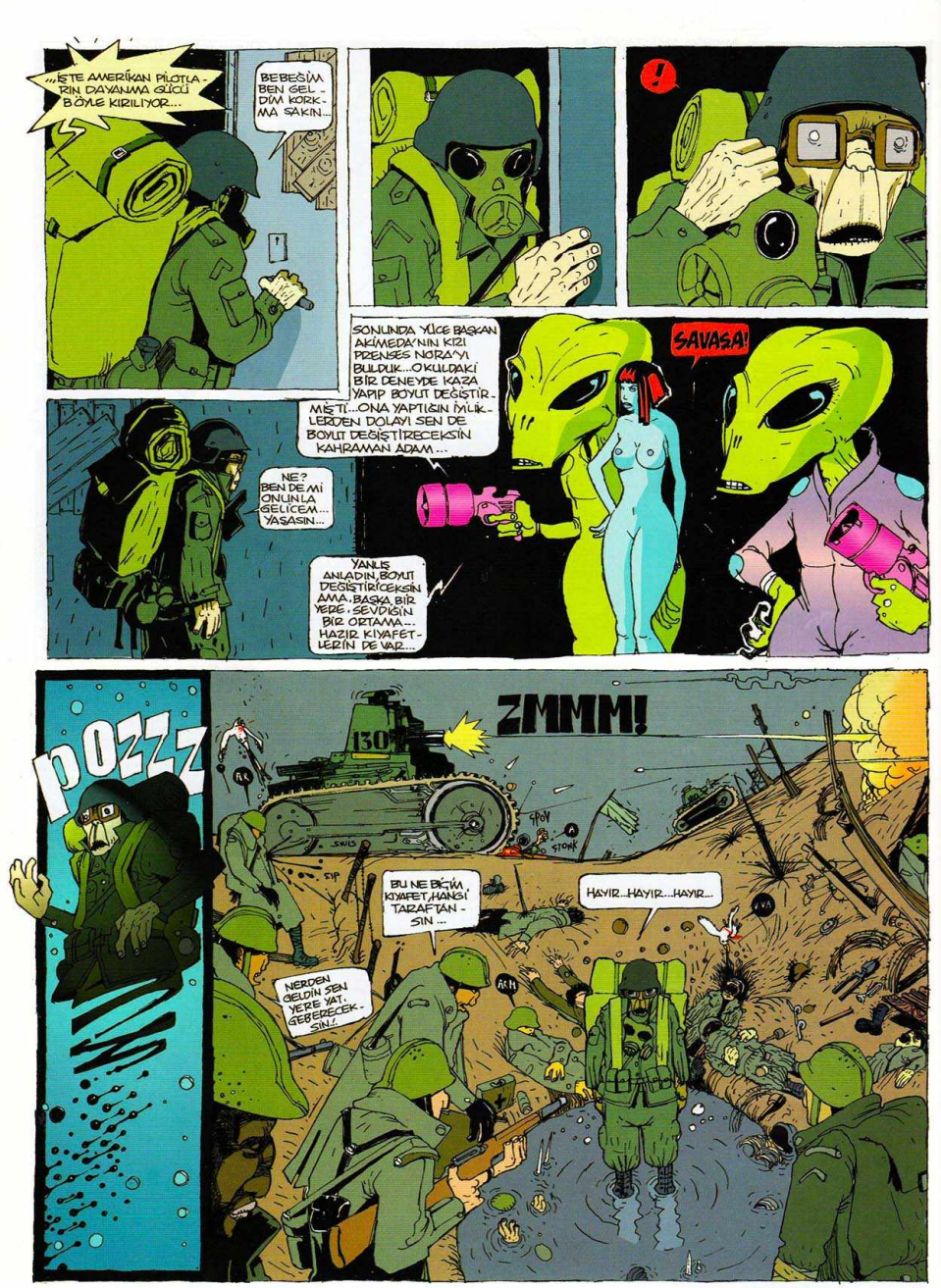

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

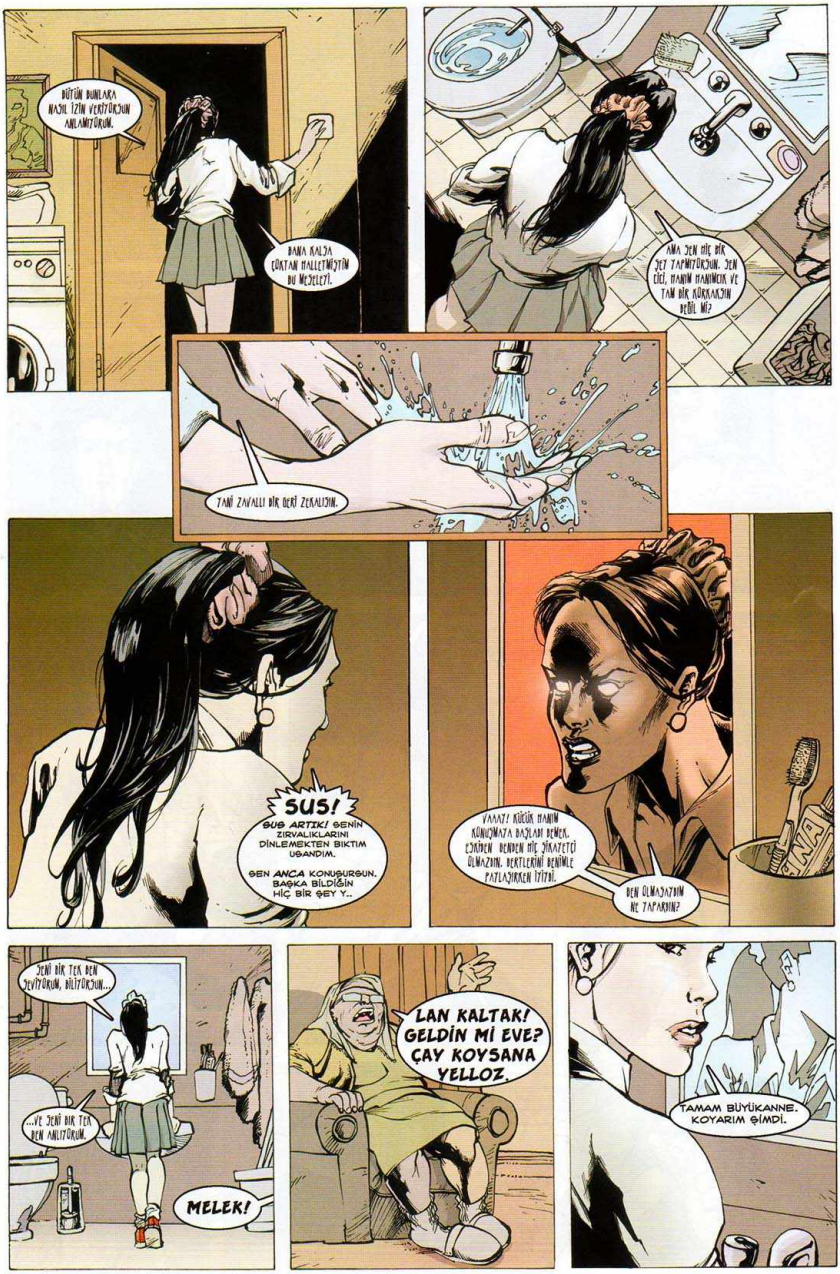

Akşamsefası

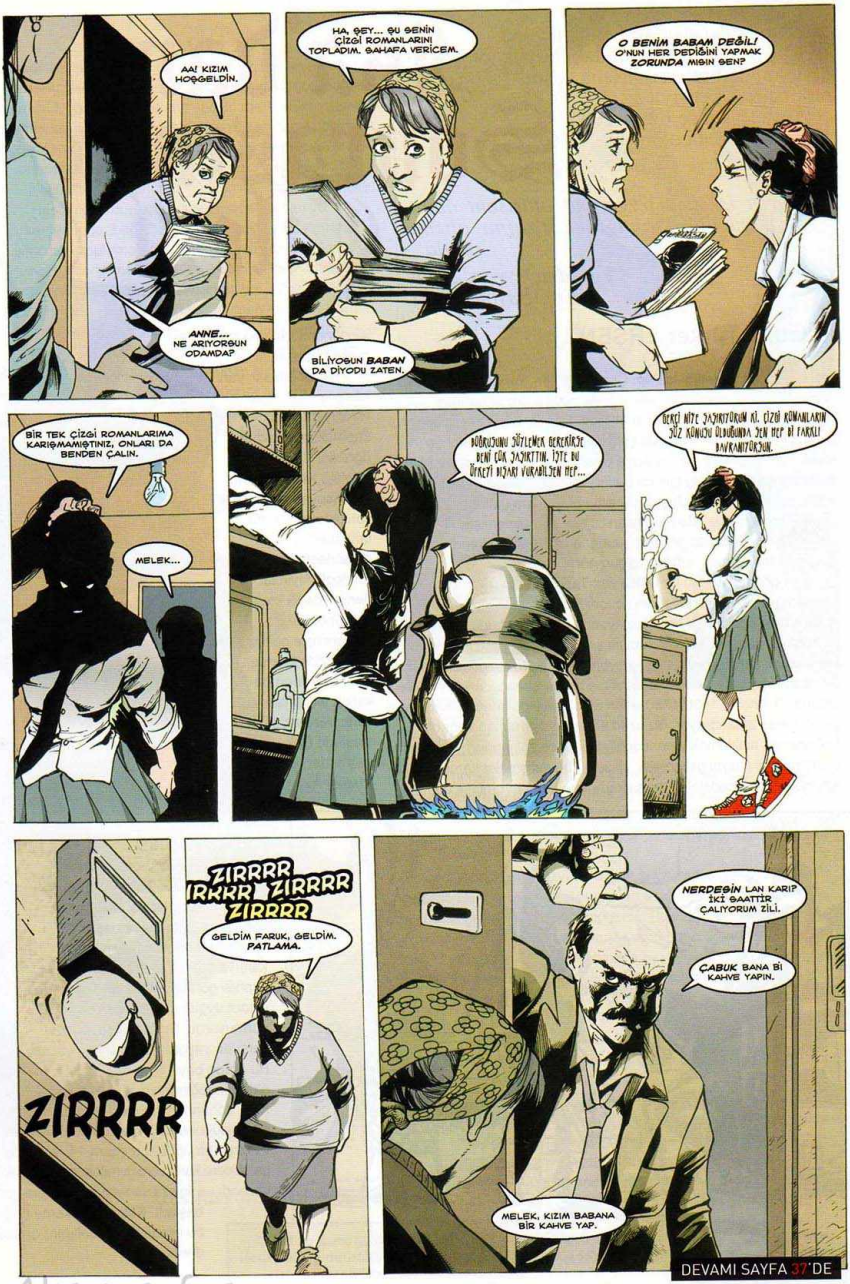

DEVAMI SAYFA 37'DE

Akşamsefası

"Acı çekenlerin anası" engizisyon, 1430-1780 yılları arasındaki büyük av döneminde binlerce insana "cadı" olduğu gerekçesiyle acı çektirdi. İşkence bu sürede adeta bir sanata dönüştü...

İsa'dan Sonrasının Çilesi

"Papa'yı işkence tezgahına oturtsam onun da büyücülük yaptığının itirafını alırım orada"

Friedrich von Spee
Engizisyon üyesi

Mustafa Türker ERŞEN

Mel Gibson'ın yönettiği İsa'nın Çilesi adlı film, Tanrı'nın oğlunun dramını sinema endüstrisi aracılığıyla bizlere tekrar hatırlattı. Göstermek, anlatmaktan daha etkilidir, film herkesin zaten bildiği bu olayı gözümüzde daha da çarpıcı kılmayı başardı. Gibson'ın eseri, İsa'nın çektiği yoğun acıya odaklanıyordu ki Hıristiyanlığın üzerine inşa edildiğ şey tam da budur. Tanrı'nın tek oğlu tüm insanlık adına acı çekmiş, kurtuluşun çilesini onlar adına üstlenmiş ve cellatlarına karşı bile affediciliğinden bir şey kaybetmemiştir. Hıristiyan ahlakının temeli bu acı ve bağışlamadadır. Kilise de kendine "tüm acı çekenlerin anası" sıfatını uygun görür.

Ama gözden kaçan bir nokta var. Tarih, İsa'nın mirasını devraldığını söyleyen kilisenin acı çektirdiği on binlerle doludur. Avrupa'daki cadı avları ve engizisyonun uygulamaları, kilisenin acı ile kurduğu karışık ilişkiyi çarpıcı bir şekilde gösteriyor. Din suçlarını yargılamak üzere kurulan engizisyon, şeytanla işbirliği içerisinde olduğunu iddia ettiği binlerce kişiyi İsa adına işkenceden geçirdi ve öldürdü. Tarihçiler 1430-1780 yılları arasındaki bu dönemi "cadı avı çağı" olarak adlandırıyor. Bu uzun sürede yaşananları sadece bağnazlıkla açıklamak yeterli değil. Düşünce kalıplarının değişimi, ekonomik ve sosyal gelişmeler, kilisenin bu gelişmeler karşısındaki tutumu, güç mücadeleleri, hatta kadınlara karşı ayrımcılık bu kanlı av dönemi için dikkat edilmesi gereken başlıklar.

Heretik gruplar, yani kilisenin Hıristiyanlıktan sapmakla suçladığı öğretiler 11. yüzyılda gücünü iyice arttırmış ve kiliseye karşı sesini yükseltmişti. "Kafir tarikatlar"ın etkisizleştirilmesi için toplu kıyımlar Avrupa'da ilk kez bu dönemde tartışılır hale geldi. Ve 1022'de Fransa Kralı II. Robert on kafirin yakılmasına karar vererek fitili ateşledi! Çok geçmeden kitlesel infazlar Avrupa manzarasında olağan görüntüler haline geldi. 13. yüzyılda bu insan avından büyücülükle suçlanan erkek ve kadınlar da paylarını almaya ve yakılmaya başladılar. Büyük bir kafir tehdidiyle karşı karşıya bulunduğuna inanan kilise şüpheli gördüğü tüm kişi ve gruplara şiddet uygulamaktan geri durmuyordu. Bu fanatizm, büyüye karşı da yaygın bir paranoya yarattı. Bu arada büyü yoluyla öldürüleceğinden ödü kopan Papa XXII. Johannes'in de av çağında önemli rolü olduğunu belirtmek gerek. Kilise kanlı ve uzun bir uğraştan sonra 14. yüzyılda heretiklere karşı verdiği mücadeleyi büyük ölçüde kazandı ve ilgisini sadece büyücülere yöneltmeye başladı. Kutsal mahkeme engizisyon da bu arada kurumsallığını giderek derinleştirdi.

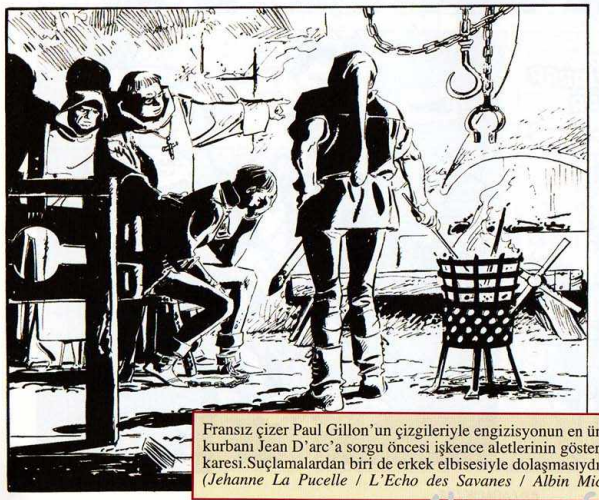

Fransız çizer Paul Gillon'un çizgileriyle engizisyonun en ünlü kurbanı Jean D'arc'a sorgu öncesi işkence aletlerinin gösterilmesi karesi.Suçlamalardan biri de erkek elbisesiyle dolaşmasıydı. *(Jehanne La Pucelle / L'Echo des Savanes / Albin Michel)*

İlüstrasyon: SENCER

Kadınlar, cadılıkla suçlanmaya daha uygundu. Bunun en önemli nedeni bitkisel ilaçlarla köy hekimliği yapanların daha çok kadınlar olmasıydı. Doğal malzemelerle ilaçlar, merhemler yapmak o dönemde esrarengiz, muhtemelen de şeytanla bağlantılı bir yetenek sayılmaya açıktı. Cadılıkla suçlananların önemli bir kısmı da köylerdeki şifacı kadınlardı. Bu i•'5fin iktisadi tarafını da gözden kaçırmamak gerekir. Hastalıkları dualarla iyileştirmeye çalışan ve karşılığında "bağış" alan kilise, sağlık arayanları şifacılara kaptırma gafletinde bulunamazdı. Bulunmadı da. Kurbanların mal varlığı da engizisyonun adalet duygusunu kışkırtan konulardan biriydi. 1252'de Papa IV. Innocentius idam edilen kurbanların mal varlıklarının üçte ikisine engizisyonun masraflarını karşılamak üzere el konulacağını ilan etmişti. 15. yüzyılda ise kurbanların mallarının tümü engizisyon tarafından alınmaya başlandı. Bu da idamlara yönelik iştahı giderek arttırdı.

1560'lardaki iklim anormalliklerinden de cadılar sorumlu tutuldular. Birkaç yıl üst üste normalden uzun süren kışlar hasadı olumsuz etkilemiş ve yine açlık sorunu baş göstermişti. Trier başpiskoposu da 118 kadın ve 2 erkeği mevsimlerin düzenini bozan büyüler yapmak suçundan yakılmaya gönderdi. "Cadılara" suçları yine ağır ve uzun işkencelerle itiraf ettirilmişti.

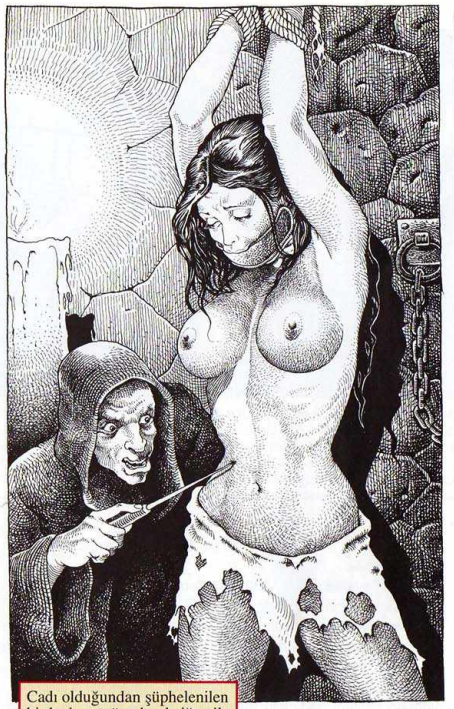

Cadı olduğundan şüphelenilen bir kadının vücudunda iğne ile şeytan'ın izi (Ben, siğil, doğum lekesi olabilir) aranması.

Cadı avında 16. yüzyılda büyük bir yükseliş olduğu dikkat çekiyor. Bunun nedenini Avrupa'nın o dönemde yaşadığı sosyal ve politik çalkantılarda aramak gerek. Bu yüzyıldan itibaren sivillerin toplumsal hayatta ve hukukta ağırlığının artması kilisenin hareket alanını daraltmaya başlamıştı. Cadı avı, gücünü kaybetmek istemeyen kilisenin elindeki son kozdu ve idamlar engizisyonun güç gösterisine dönüştü. Bu arada sivil güç sahipleri de av konusunda oldukça hevesliydiler. Yeniden şekillendirilen toplumda "huzuru" bozduğu düşünülen herkes (genellikle de cadılık suçuyla) işkence ve idama gönderildi.

anlamak için gelişmiş yöntemler kullanmıştı ama bunların en yaygını bedendeki gizli işaretlerin aranmasıydı. Cadıların şeytanın gizli işaretini taşıdığına inanılıyordu ve bunların araştırılması işkencenin ilk adımıydı. Benler, doğğum lekeleri, siğiller, şüphe uyandıran izler şeytanın işareti olabilirdi. Bir de görülmeyen işaretler vardı. Bunların özelliği acıya duyarsız olmaları ve kanatılamamalarıydı. Bu testte şüphelinin her yerine iğneler batırılıyor acımayan ve kanamayan bir yer aranıyordu. Kurban bilincini kaybettiği

Akşamsefası

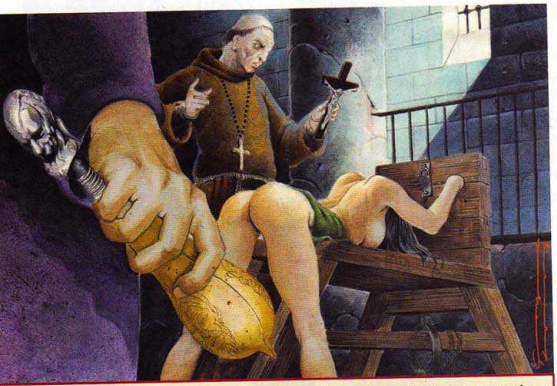

Armuda benzeyen bu bronzdan yapılma alet, arkasında bulunan anahtar döndürülerek içindeki mekanizma sayesinde dışa doğru iki parça halinde açılıyordu...Tabii kurbanın ağzına, vaginasına eğer homoseksüelse anüsüne sokulduktan sonra.Özellikle bu alet üzerindeki oyma ve işlemelerle sanki bir sanat eseri gibi yapılırdı.(1575-1700 yılları arası)

İsa'nın beşiği denilen bu alet tahtadan yapılmış küçük bir piramit şeklindeydi.Kurban saatlerce bunun üzerine oturtulur, piramidin sivri ucunun daha çok zorlaması için kurbanın el ve ayaklarına kum torbaları bağlanarak, ağırlığı arttırılırdı.

ya da tepki veremeyecek duruma geldiğinde cadı olduğu da ispatlanıyordu.

Papa IV. Innocentius 1252 tarihli fermanında işkencenin Hıristiyanlık karşıtı akımlarla mücadelede "gönül rahatlığıyla" kullanılabileceğini belirtiyordu. Bunun sonucunda işkence engizisyon tarafından adeta bir sanata dönüştürüldü. İşkence adım adım yürütülen ve giderek ağırlaşan törensel bir uygulamaydı. Kurban bu iş için düzenlenmiş bir mekana alınırdı, görevliler ona öncelikle işkence aletlerini tanıtırdı. Tadına ilk bakılanlar genellikle işkence masası ve kırbaç olurdu. Temel işkenceler ise makara, tezgah ve ateşti.

"Cadı gemi" konuşup büyü yaparak şeytani güçleri yardıma çağırmamaları için cadılarda kullanılan yaratıcı bir aletti. Bu gem, kafesli bir başlıktı ve takanın ağzına giren, çoğu zaman sivriltilmiş bir çıkıntıya sahipti. Nihai amaç ağzı ve dili parçalamaktı. Bedeni dağamak, sıkıştırmak, ezmek sıkça başvurulan yöntemlerdi. "İşkence çarkı"nda kurban bir tekerleğe bağlanır, cellatlar kemikleri kırılıp ölene dek onu döverdi. "Su işkencesi" için tezgaha bağlanan kurbanın ise yüzüne bez konur ve su damlatılırdı. Amaç uzun süreli bir boğulma acısı vermekti. "Bakire Meryem'in öpücüğü"nde kurban Meryem formunda içi bıçaklarla dolu bir tür dar dolaba kapatılırdı. Bu tür örneklere daha yüzlercesini eklemek mümkün.

İdam, genellikle uzun bir işkencenin ardından geliyordu. Cadılar için sıkça başvurulan idam yöntemi yakmaktı. Ceza pazarları ya da diğer dinsel bayram günlerinde, kalabalık huzurunda ve •şenlik havasında uygulanırdı. Yakılan kişinin çığlıklarının izleyicileri tedirgin etmemesi için işkence sırasında da kullanılan ve kurbanın bağırmasını önleyen "boşma armudu" ya da "işkence maskesi" gibi aletler kullanılırdı.

Almanya, Fransa ve İsviçre'nin bu konuda özellikle öne çıktığı görülüyor. Yüzyıllar içerisine toplam kaç kişinin cadı avlarının kurbanı olduğunu belirlemek güç. Birkaç büyük cadı avına bakmak bu konuda bir fikir verebilir. Lorraine'de 1580-1620 yıllarında 2700, Köln'de 1626-1630 yıllarında 2000, Mainz'da 1590-1630 yıllarında yine 2000 cadı "avlandı". Ekonomik, bilimsel ve toplumsal gelişmeler sonucu 1700'lerde Batı Avrupa'da cadı avları azalmaya başladı. Söz konusu gelişmeler kıtanın diğer bölgelerine yayıldıkça "cadı avı çağ" Avrupa'ya kara bir leke bırakarak yavaş yavaş kapandı. Avrupalılar belki de insanın ne kadar zalimleşebildiğni çok iyi bildikleri için şimdi insan hakları konusunda bu kadar duyarlıdır. Kim bilir?

Kaynaklar:
Haydar Akın, OrtaçağAvrupa'sında Cadılar ve Cadı Avı, Dost Yayınları
George Ryley Scott, İşkencenin Tarihi, Dost Yayınları
Karen Farrington, Punisment & Torture, Hamlyn

Tahta ve demirden yapılmış çivili sorgu sandalyesi, cadılıkla suçlanan zavallıların oturtulması için tasarlanmıştı. Kurban itiraf etmekte direnirse, altındaki haznede ateş yakılarak çiviler kızdırılırdı. Sanki 17. Yüzyılda yapılmış bir elektrikli sandalye idi.

Akşamsefası

SAYFA 31'DEN DEVAM

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

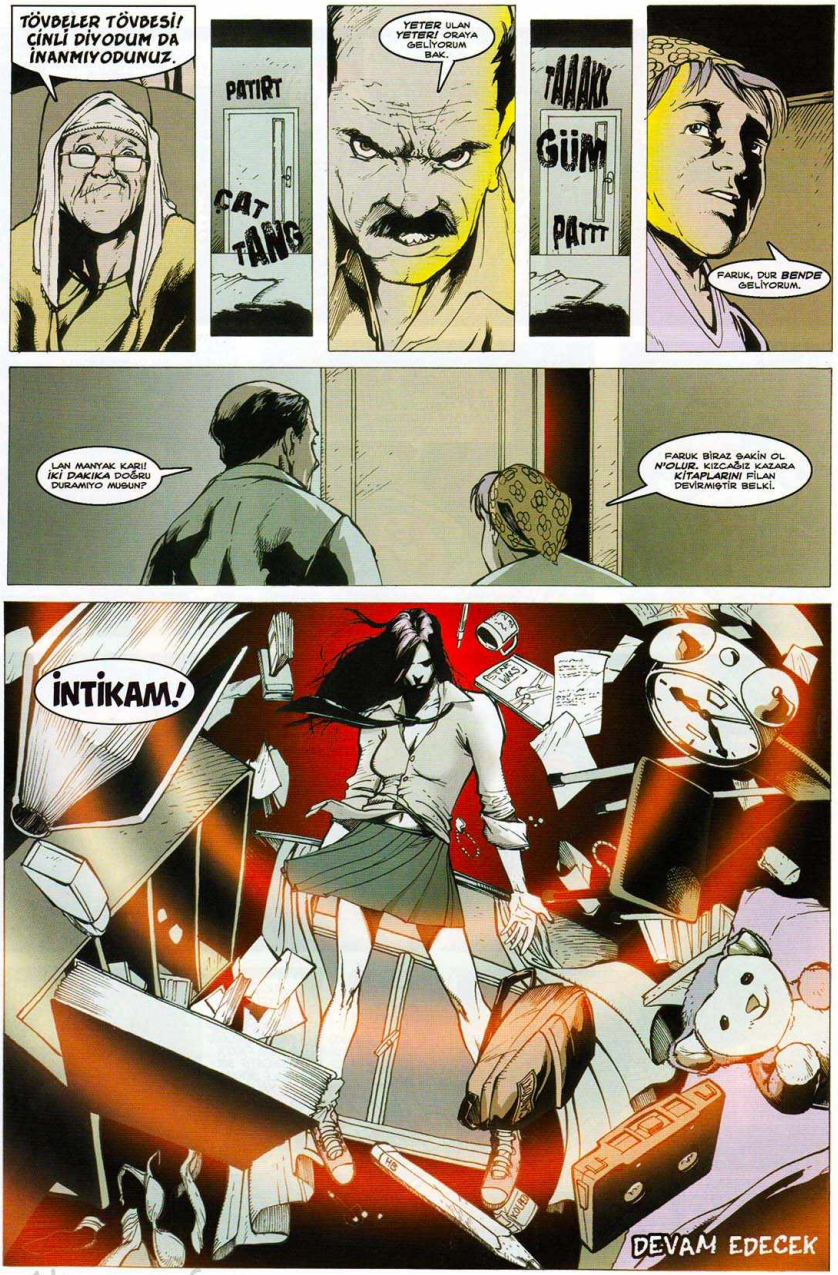

Akşamsefası

SANA KIRMIZI BIROL BAYRAM ÇOK YAKIŞIYOR

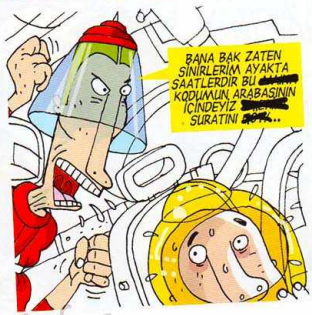

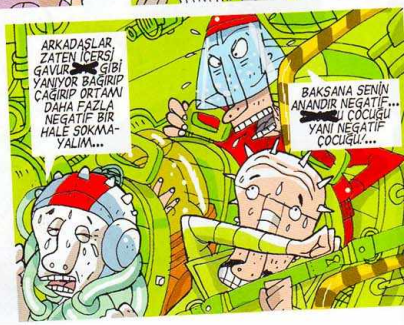

Akşamsefası

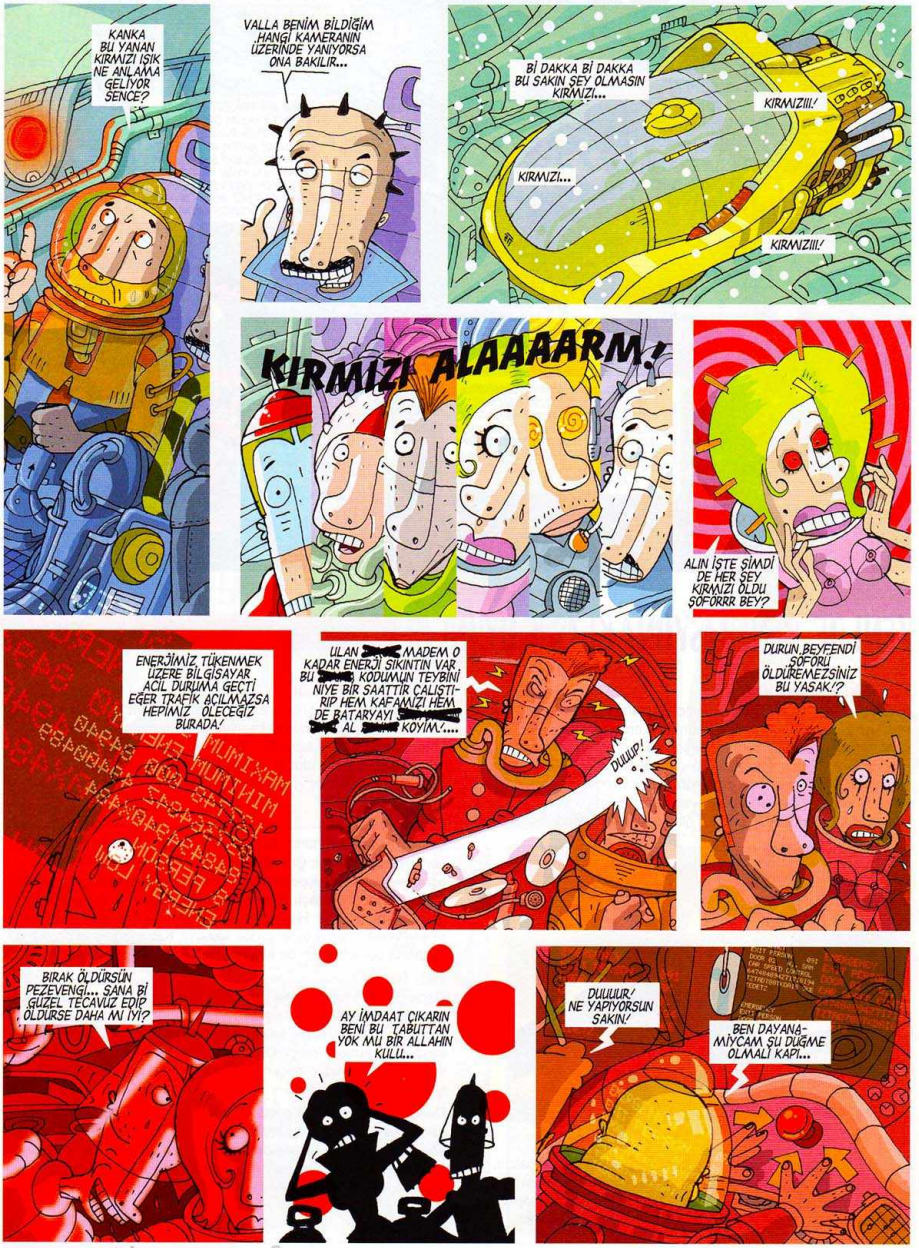

Akşamsefası

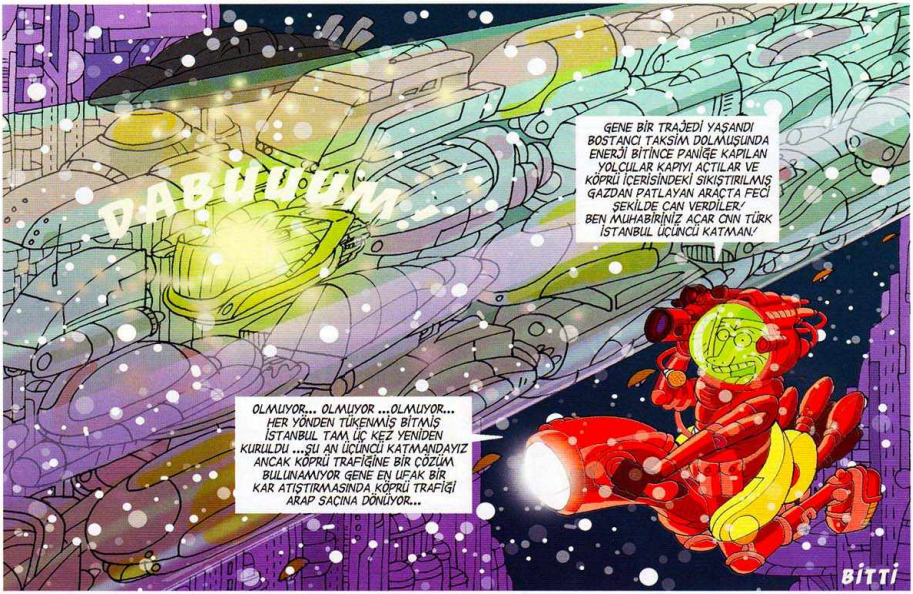

YENİ DE-GENERASYONA KLASİK OYUNLAR

Tiki tiki saatin kaç:

Bütün çocuklar sitenin oyun alanında toplandıktan sonra aralarında ailesi en zenginolan çocuğun- muhtemelen Berkecan,Leydigül, Kontcan veya Saydamcıl gibi isimleri vardır- etrafında toplanılır. Herkes ona ailesinin Amerika tatili dönüşünde aldığı rolexe bakarak sırasıyla tiki tiki saatin kaç diye sorar. Oda isteğine göre Londra- Newyork- Tokyo saatine göre cevap verir. Oyun çocuklar arasında kasıyo, suni marka taklit saatleri olan çocukların aşağılanmasıyla son bulur.

İnci-lii:

Eski cilli (misket-bilye) oyununun günümüze uyarlanmış halidir. Annelerin inci küpelerinin ve tek taş yüzüklerinin bozulması sonucu elde edilen cillilerle oynanır. Aileler farketmeden parsayı toplayan çocuk kendine paris disneylanda 15 günlük devre mülk alır.

Kukulu saklanbaç:

Kız ve erkeklerin karşı gruplara ayrılmasıyla oynanır. Erkekler yumup 100'e kadar sayarken kızlar saklanırlar. Bu oyunda saklanan kızı bulan erkek,kızın kukusunu elleme, okşama ve koklama hakkında otomatikman sahip olur. Aynı gece tüm erkekler tarafından ellenen kız lolipopstar seçilir ve herkese- çeksene elini, kırıcan mı belimi- şarkısını seslendirir.

Uzun eşref:

Eski uzun eşek oyununun yeşil sermayeli gençler tarafından oynanan yeni uyarlanmasıdır. Çocuklar iki gruba ayrıldıktan sonra seçilen eşref grubu eski eşek pozisyonun aksine peşpeşe secde pozisyonunu alırlar. Diğer grup haçlı seferlerini temsilen sırayla secde halindeki grubun üzerine atlar. Haçlı grubuna hepsi atladıktan sonra aynı anda selam verebilirlerse eşref grubu kazanır. Kazanan eşref grubunun kızlarına üç- kulvallah bir elham erkeklerine ise süpaneke okunur.

His top:

Daha çok son kuşak entel çocukları tarafından tercih edilen is top uyarlamasıdır. Çocuklar havaya sırasıyla top atarlar. Topu tutan çocuklar diğerlerine şiir ve denemelerini okurlar. Kazanan grup kaybeden gruba sanatçı duruşu yapar. Oyunun sonunda yarın aynı saatte yolu sevgiden geçen herkesle buluşmak üzere ayrılırlar.

Yakar top:

Daha çok varoşlardaki çocukların tercih ettiği yakar top oyununun yeni versiyonudur. Etkiyi arttırması için top yerine tercihen Etiler'den sökülmüş kaldırım taşıyla oynanır. Vurulan çocuk bildiği en acılı şarkıyı seslendirir. Oyunun sonunda kazanan çocuğa çalıntı oto teybi ve ilerde kullanabileceği acılı hayat hikayesi hediye edilir.

Doğan MİRDOĞAN

Akşamsefası

Yazan: Fatih BOZDOĞANGİL / Çizen: Ergün GÜNDÜZ

Akşamsefası

...Çünkü kendi yaşlarında bir kız arkadaşı vardı

EH İŞTE BİR DE ŞU USTAM OLMASA ŞEYTAN DİYOR DÖK ÜZERİNE TİNERİ ÇAK KİBRİTİ...

ÖYLE ŞEYLER SÖYLEYİP DE KORKUTMA BENİ HİKMET, BAK SANA NE GETİRDİM

NE O KREM Mİ? HAA ANLADIM ELLERİMDEKİ ÇATLAKLAR İÇİN DEĞİL Mİ?

ANNEMDEN ARAKLADIM GLİSERİN BU ANNEM DE ÇAMAŞIRA GİDİYOR YA HEP BUNU KULLANIR

BİR AKŞAM BİR DE SABAH İYİCE SÜR ELLERİNE NE ÇATLAK KALIR NEDE SOĞUKTA SIZLAR.

Ertesi sabah...

ELLERİ YIKAYALIM GLİSERİNİMİZİ DE SÜRELİM...LAN GEÇ KALDIK GALİBA... USTA KIRACAK BACAKLARIMI!

Hikmet geç kalmıştır...

HANİ MALZEMELER HAZIRDI... NEREDESİN LAN İT! SAAT YEDİ OLDU ÖNCE YERDEKİ BOYALARI SİL...

ŞAK!

Küçük Hikmet güçlü boya çıkarıcısını alır yerdeki boyaları silmeye başlar...

AZ ARA YERDE GİT BANA ŞÖYLE DEMLİ BİR ÇAY SÖYLE SONRA DEVAM EDERSİN! HADİ YAYLAN!

AKÜ

AMAN AKÜ...! DÜŞMEDEN...! TUTTUM.

AKÜ

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

AHA!
DURDU VALLA! KAPI DA AÇILDI
BENİ KİMSE TUTAMAZ ATLIYORUM ABİ
MER-HABAAA
ULAN ŞİMDİ DE SESLER DUYMAYA BAŞLADIK
ACABA ATLAMASAM MI İÇERİSİ DAHA MI GÜVENLİ??
MERHABA
İYİ YOLCULUKLAR EFENDİM
NE OLUR BAKIN SİZDE GÖRÜYOR MUSUNUZ? BİR BEN Mİ GÖRÜYORUM ?
?!
!
?
Bİİ-Zİİ HER-KEES GÖÖ-RUUU YOOOOO!
İMDAAAT!
GÜM
GÜM
ÇIKMAK İSTİYORUM BURDAN AÇIN! AÇIN!?
İŞİMİZ BİTTİ BİZ BURADA ATLIYALIM
AMA HİÇ BIÇAKLAMADIK EN AZINDAN BİR PARMAĞINI KESSEYDİK
AHA GİTTİLER ..!
KURTULDUM VALLA
KURTULMAK O KADAR KOLAY DEĞİL
HASS...

Akşamseruzi

Akşamsefası

CARETTA CARETTA

SONER TUNA

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

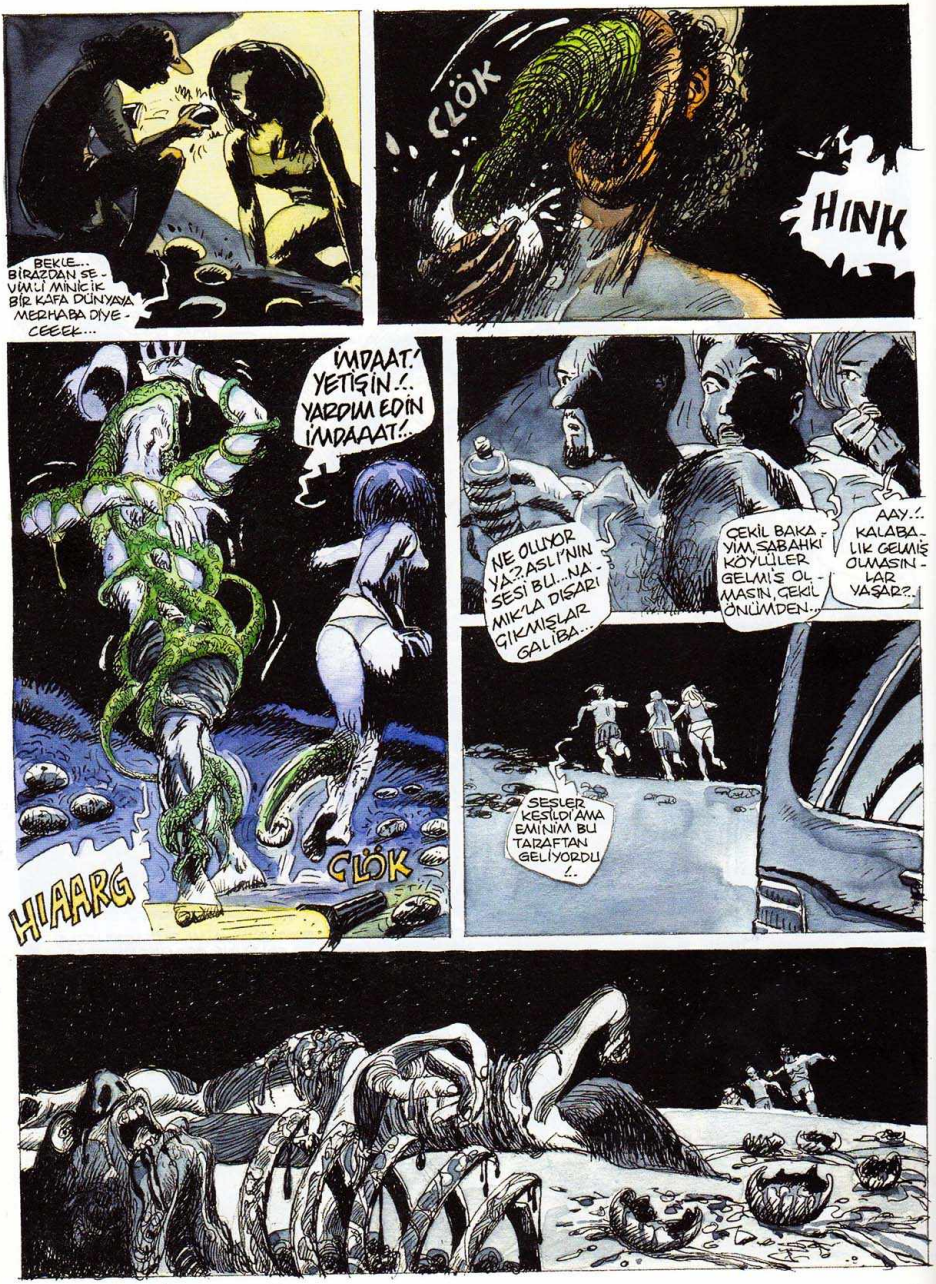

Akşamsefası

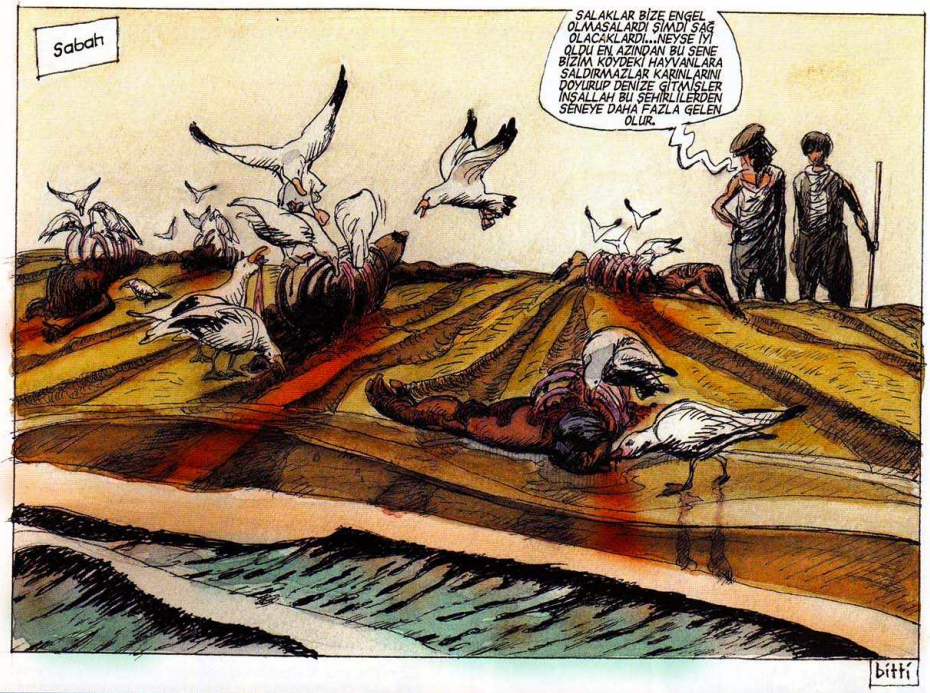

Resimli Roman
İLERİ TARİHTE BUGÜN

Motorlu Robotravestiler Beyoğlu'nda dehşet saçıyor!*

Her geçen gün İstanbul'un eğlence merkezi Beyoğlu'nda yeni bir Robotravesti dehşeti yaşandığı bildirildi.

Robotravestilerin gece gündüz demeden ana caddelerde müşterileri ile pazarlık yaptığını kaydeden yetkililer, gelen geçenleri rahatsız edecek abartılı hareketlerde bulunduklarını vurguladılar. Anlaştıkları müşterilerini soyan Robotravestilerin son günlerde artan çeşitli gasp olaylarından da sorumlu tutuldukları belirtiliyor.

Görev süresi biten 2238 yılı G serisi erkek hizmet robotlarının hormon chipleri taktırarak fuhuş yapmayı seçtikleri bildirildi. Sanal zeka ekipmanına sahip olan ve ultra sex amortisörleri ile rektifiye edilen Robotravestilerin, Bursa'da robosanayi sitesinde başlıbaşına bir sektör oluşturdukları kaydedildi.

Tepkili laser silahları kullanan Robotravestilerin ayrıca titanyum falçata ve kezzap ile çok sayıda kişiyi yaraladıklarını duyuyorlar. Scooter'larla dolaşan bu robotlar böylece ara sokaklarda izlerini kaybettirmeyi başarıyorlar.

Beyoğlu emniyet amirliğinden aldığımız bilgilere göre İstanbul'da 4000 Robotravesti bulunuyor. Varoşlardan ve anadoludan gelen genç robotların kolay para kazanmak amacıyla fuhuş sektörüne girdiğini söyleyen yetkililer, yeterli hijyen prosedürüne uymayan bu robotların plus hiv gibi bulaşıcı hastalıklara da sebep olduklarını belirtiyorlar. Ayrıca emniyet amirliğinde yeni bir anti robotravesti timi kurulduğu belirtiliyor.

Beyoğlu esnafı da sürekli olarak olay çıkartan bu robotlardan şikayetçi. Esnaf neredeyse gerçek travestileri arar olduklarını dile getirdi.

Robotravestilerden şikayetçi olanlar sadece esnaf değil fuhuş sektöründe çalışan diğer sex hizmeti robotları ve insanlar da durumdan rahatsız. Her türlü şiddete baş vuran Robotravestilere piyasayı kaptırdıklarını söyleyen robotlar ve insanlar yetkililerin biran evvel olaya el koyması gerektiğini söylediler.

*Haber 13 Kasım 2457 yılına ait olup, o tarihli Hürriyet gazetesinden alınmıştır

Arşiv Fasi

AZİMKAR

S.Demir DEDEOĞLU

ABDALLAH

Birazdan yan sayfada okumaya başlayacağınız hikayedeki Sami Hoca'yı 1980'lerde "Fabrika" isimli bir hikayede kullanmıştım.Yakınında fabrika kurulan bir köydeki gizemli cinayetleri çözüyordu ve hikayedeki ismi Aladağlı Sami idi.Bu ismi Konya'da iken en yakın çocukluk arkadaşım olan ve o sıralarda imam hatipde okuyan Sami Aladağlı'dan almıştım. Aynı tipi 2003'de "Abdallah" adlı hikayede bir daha kullandım. Açık fikirli, aykırı ve değişik formatta bir din adamının Martin Mystery gibi gizemli olayları çözmesi bana cazip geldi. Abdallah'da Sami Hoca, tavanından kanlar damlayan küçük bir caminin gizemini çözmek için köye gönderilen bilir kişi olarak karşımıza çıkar. Sami hoca kanların tavandaki üç noktadan damladığını farkeder, bir müddet araştırdıktan sonra tavan kirişlerinin bir kısmını Hz İsa'nın çarmıhından oluştuğunu keşfeder. Caminin de Hatay civarında ilk hıristiyanlar tarafından yapılmış , ilk kiliselerden biri olduğunu anlar.

Havariler çarmıhı en üsturuplu biçimde oraya yerleştirmişlerdir ama bilmedikleri bir şey vardır, çivilerin başı şeytan tarafından mühürlenmiştir . Birinci çivide "Ha", ikinci çivide "Şa", üçüncü çivide de İbranice "Tan" harfleri vardır.Bu üç harf birleşince ortaya İbranice "Haşatan" çıkar ki, bu da Şeytan kelimesinin kökenidir. Bu yüzden Hz İsa'nın bedeni çarmıhtan ayrılmış, ama ruhu çivili kalmıştır. Yüzyıllar sonra kilise camiye çevrilince, huzursuz olan ruh bu çivilerden kan damlatarak yerini belli ederek kurtarılmayı istemiştir. Sami Hoca çivileri sökerek İsa'nın ruhunu çarmıhtan kurtarır. Hz İsa ruhunu teslim ederken aralarında şu dialog geçer;

Hz İsa –Her kimsen beni kurtardın gel seni vaktiz edeyim, sürüme katıl.

Sami Hoca –Bu imkansız efendim , ben müslümanım.

Hz İsa –O da ne demek?

S.H –Sizden sonra gelen son din...

Hz İsa –Demek benden sonra bir din bir peygamber daha geldi? Peki birbirlerine kıydılar mı?

S.H–Evet efendim, buyurduğunuz gibi kimse kimseye öteki yanağını dönmedi.

Sami Hoca çarmıhı, bulunduğunda neler olabileceğini düşünerek yok eder, cesedi de köyün mezarlığına gömüp, taşına yalnızca "Abdallah" yazar. Bu Hz İsa'nın Kuran-ı Kerim'de geçen adlarından biridir. Hikayenin en ilginç yanlarından biri de bu olayı çözmekte Sami Hoca'ya bizzat Şeytan'ın yardım etmiş olmasıdır, ancak bunu hikayenin sonunda anlarız. Finalde de Şeytan insanlar ve tanrı için kendinin gerekli olduğunu, aslında bir günah keçisinden başka birşey olmadığını, Sami Hoca'ya anlatmaya çalışır.

Abdallah ismine kulağımız o kadar alıştı ki yeni macerasını da aynı isim altında çizdim. Ara sıra Sami Hoca'nın yeni maceralarını çizersem aynı ismi kullanacağım. Bu kısa açıklamadan sonra sami Hoca'nın yan sayfalardaki macerasının keyfini çıkarmaya başlayabilirsiniz.

Galip TEKİN

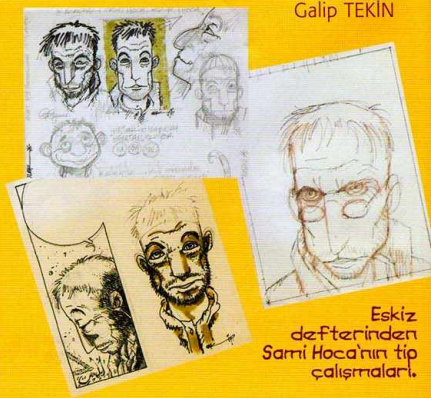

Eskiz defterinden Sami Hoca'nın tip çalışmaları.

Akşamsefası

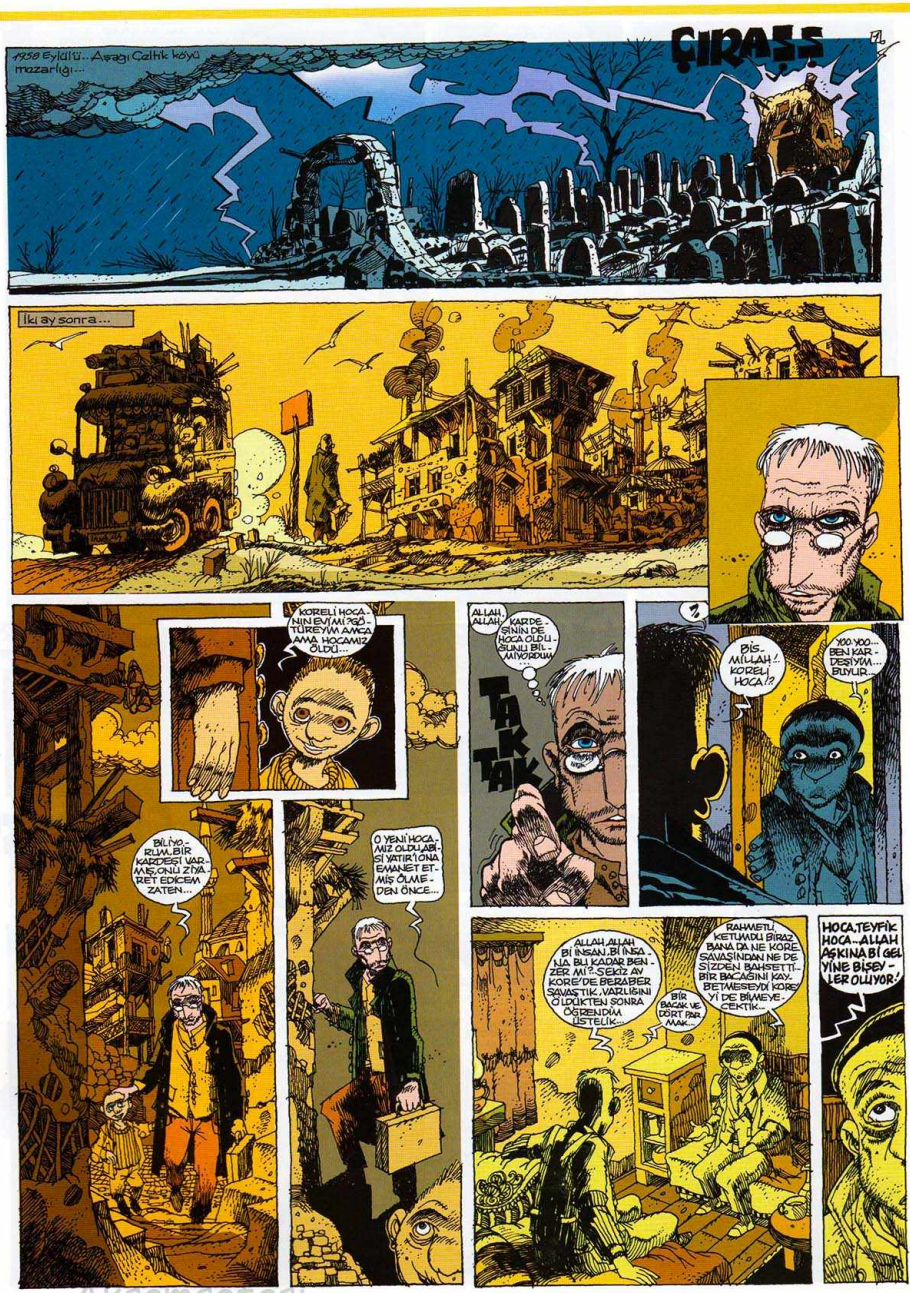

Akşamsefası

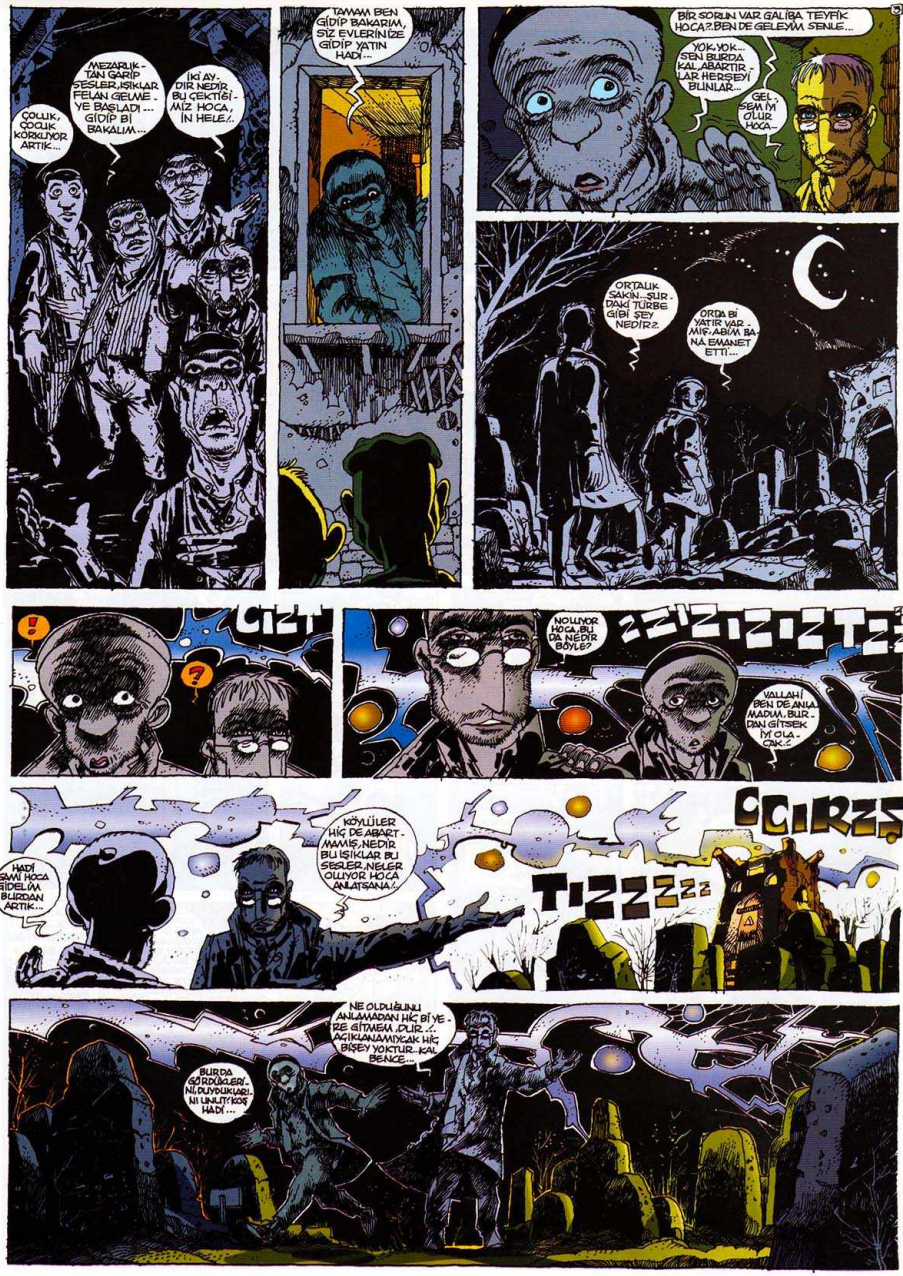

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

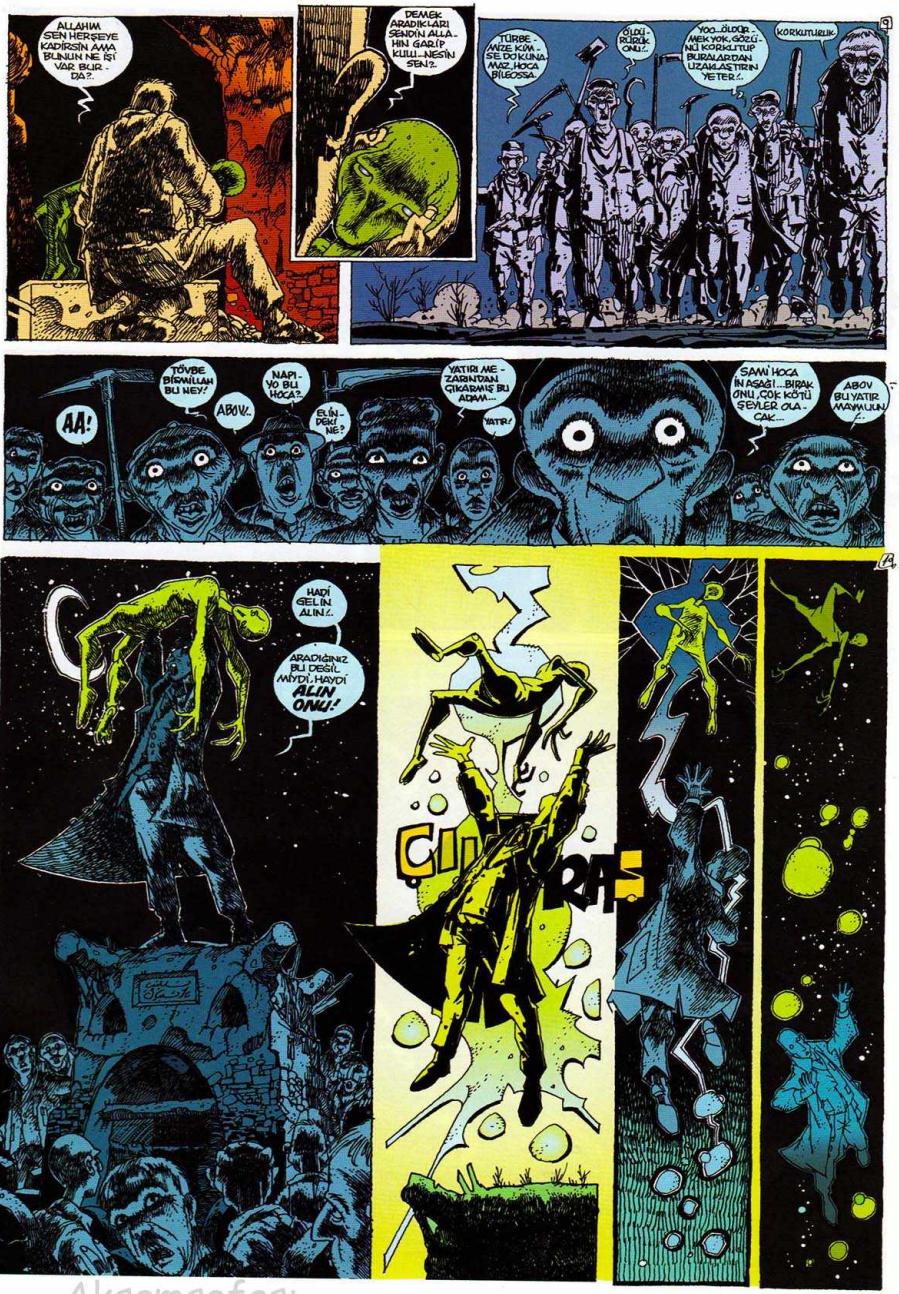

Akşamsefası

BEN NEREDEYİM BEN... BURASI NERE? BAŞIM...
MERAK ETME AŞAĞIDAN DAHA GÜVENDESİN... ONU BULDUN...
ÜÇ YÜZ YILDIR ONU ARIYORUZ. SON SİNYAL ÜÇ YÜZ YIL ÖNCE KESİLMİŞTİ. İKİ AY SONRA ONDAN TEKRAR SİNYAL ALDIK...
İYİ YA İŞTE BULDU. ONU ARTIK ALIP KENDİ DÜNYANIZA GÖTÜREBİLİRSİNİZ...
BENİ DE BIRAKIRSINIZ HER HALDE...
AMA MERAK EDİYORUM KİMDİR BU?.
O BİZİM İÇİN ÇOK ÖNEMLİ BİRİYDİ, SİZİN PEYGAMBER DEDİĞİNİZ TÜRDEN. GALAKSİLER ARASINDA DOLAŞIP YENİ BİR İNANÇ!...
...YAVIP BİZLERİ BİR ARAYA GETİRMEYE ÇALIŞIYORDU... DOĞAL OLARAK ONUN DA MUHALİFLERİ VARDI... ÜÇ YÜZYIL ÖNCE TAM SİZİN SİSTEMİNİZE GİRERKEN GEMİSİNE SABOTAJ YAPTILAR, AMA O KURTARMA KAPSÜLÜYLE KAÇMAYI BAŞARDI...
HESAPLARIMIZA GÖRE SİZİN DÜNYANIZA İNDİ... VE HALA HAYATTAYDI. SİNYAL ALIYORDUK.
CooFPP
BİP... BİP... BİP...
SİNYALLER BİR SÜRE DEVAM ETTİ. SONRA KESİLDİ. BU OLDU ANLAMINA GELİR. ÖĞRENMEK İSTEDİĞİNİZ NASIL OLDU.

...YA DA KİM ÖLDÜRDÜ ONU?..
BU SORUNUN CEVABI O KADAR BASIT Kİ...
...Bundan 300 yıl önce bu dünyayı bir gözünüzün önüne getirsenize, kimbilir peygamberinizi nasıl karşıladılar, belki de onu görünce ne olduğunu anlamayıp korktular, onu öldürdüler... Hatta onu cin, şeytan sanıpta yok etmiş de olabilirler...
BİB. BİP...
...Hayvan sanıp avlamışta olabilirler.
...Ya da bir hayvan onu avlamış olabilir... Herşey mümkün...
GRAAR
UG!
HİÇBİRİ DEĞİL, HEPSİ YANLIŞ TEORİ...
BU DÜNYADAKİ İNSAN YA DA HAYVAN TARAFINDAN DEĞİL BİZİM KULLANDIĞIMIZ TÜRDEN BİR SİLAHLA ÖLDÜRÜLMÜŞ...
BİZ AKLANDIK O ZAMAN.
DEMEK ARAMIZDA BİR HAİN VARMIŞ!..
O SİZİN SORUNUNUZ...KENDİ DÜNYANIZA DÖNÜNCE ARAŞTIRIRSINIZ ARTIK, HADİ BIRAKIN, BENİ GİDEYİM...AŞAĞISI İYİCE...
KARIŞMIŞTIR ARTIK!..
HAKLI BU BİZİM SORUNUMUZ BIRAKIN ONU AŞAĞI, ANLAMADIĞIM TEK ŞEY BİZDEN HİÇ KORKMADI, ÇOK DOĞAL KARŞILADI, DİN ADAMI OLDUĞU İÇİN Mİ ACABA?..

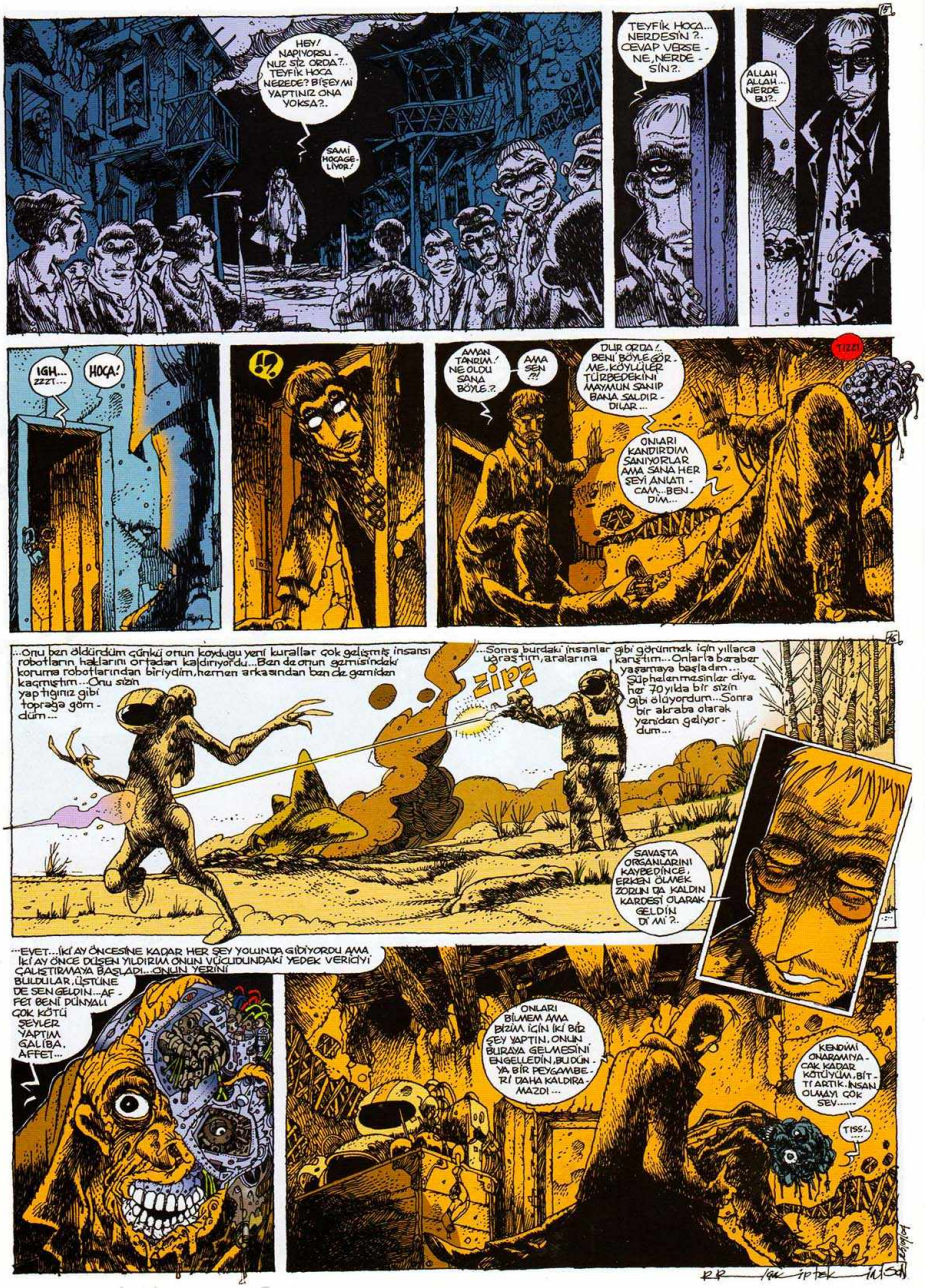

HEY! NAPIYORSUNUZ SİZ ORDA?.. TEYFİK HOCA NEREDE? BİŞEY Mİ YAPTINIZ ONA YOKSA?..

SAMİ HOCAGELİYOR!

TEYFİK HOCA... NERDESİN?.. CEVAP VERSENE, NERDESİN?..

ALLAH ALLAH... NERDE BU?..

IGH... ZZZT...

HOÇA!

!?

AMAN TANRIM! NE OLDU SANA BÖYLE.?.

AMA SEN ?!

DUR ORDA!.. BENİ BÖYLE GÖRME. KÖYLÜLER TÜRBEDEKİNİ MAYMUN SANIP BANA SALDIRDILAR...

ONLARI KANDIRDIM SANIYORLAR AMA SANA HER ŞEYİ ANLATICAM...BENDİM...

TİZZİ

...Onu ben öldürdüm çünkü onun koyduğu yeni kurallar çok gelişmiş insansı robotların haklarını ortadan kaldırıyordu...Ben de onun gemisindeki koruma robotlarından biriydim, hemen arkasından ben de gemiden kaçmıştım...Onu sizin yaptığınız gibi toprağa gömdüm...

...Sonra burdaki insanlar gibi görünmek için yıllarca uğraştım, aralarına karıştım...Onlarla beraber yaşamaya başladım... Şüphelenmesinler diye her 70 yılda bir sizin gibi ölüyordum...Sonra bir akraba olarak yeniden geliyordum...

ZİPZ

SAVAŞTA ORGANLARINI KAYBEDİNCE, ERKEN ÖLMEK ZORUN DA KALDIN KARDEŞİ OLARAK GELDİN Dİ Mİ?..

...EVET...İKİ AY ÖNCESİNE KADAR HER ŞEY YOLUNDA GİDİYORDU AMA İKİ AY ÖNCE DÜŞEN YILDIRIM ONUN VÜCUDUNDAKİ YEDEK VERİCİYİ ÇALIŞTIRMAYA BAŞLADI...ONUN YERİNİ BULDULAR, ÜSTÜNE DE SEN GELDİN...AFFET BENİ DÜNYALI ÇOK KÖTÜ ŞEYLER YAPTIM GALİBA, AFFET...

ONLARI BİLMEM AMA BİZİM İÇİN İKİ BİR ŞEY YAPTIN. ONUN BURAYA GELMESİNİ ENGELLEDİN, BU DÜNYA BİR PEYGAMBERİ DAHA KALDIRAMAZDI...

KENDİMİ ONARAMIYACAK KADAR KÖTÜYÜM, BİTTİ ARTIK. İNSAN OLMAYI ÇOK SEV.....

TISS!.. ....

RR / ARALIK / 66

Akşamsefası

Kamçılı Abla

İlban bey telefonunuzu bekledim aramadınız meşguldünüz sanırım... Beni kamçılama hakkınız bakidir. Akşam simidiii diye başlayan ve yıllarca süren o meşhur hikayelerinize ne zaman kavuşacağız acaba.

Ohooo Yılların Sencer'i ...Biz burada boşuna mı şaklatıyoruz bu kamçıyı olmuyor ama! Yeni çizer yetiştireceğiz diyorsunuz. Ya o zavallı çocuklar senin çizdiğin gibi, iki tane sol ayak çizerlerse bunun sorumlusu kim olacak bkz. Cigara'nın son karesi

Az ye de kendine bir uşak tut Birol bey dergiyi tasarlıyorum diye gene en son sen kaldın sanki uzay gemisi tasarlıyorsun alt tarafı iki tik tık, bi pırt pırt Yirmi yıl önce olsa anlardım yok pikajdı yok hurufatdı yok filimdi maşallah şimdi elinin altında elektronik beyin, altında makam arabası

Aman Mahmud kantarın topuzunu kaçırma dergiyi poşete soktursun valla. Daha yeni tanıştık onun hatırına sana bu ay kamçı yok...

Levent Karanfil Tünel de oturuyorum diye tünel hikayesi çizmek zorunda mısın yavrucuum, üstelik birde Pehlivan tefrikası yapar gibi başına biiiir yazmışsın kaç tane daha çizeceksin merak ediyorum. Ama yiğidi kamçıla hakkını yeme derginin renklerini pek güzel yapmışsın!... bir ara da gel beni boya

Evladım Yavuz karar ver!...Bu bir tarz mı? Yoksa çizerken beşinci parmağa geldiğinde sıkılıp vaz mı geçiyorsun. Niye herkes bir dört parmaklı bir beş parmaklı. Ya da bir göz bebekli, birgöz bebeksiz!

Ne oldu eski kafalı Galip... gördün cillop gibi kağıdı, yağı bol bulmuş arap gibi sürmüşün boyayı romanın her tarafına. Siyah beyazdan renkli filme geçerken Türk sinemasında da böyle bir rezalet yaşanmıştı. Mor görmekli yeşil pantalonlu Ediz Hun'lar gördük biz.

Size gelince sevgili okurlar bu ne performans daha ikinci sayıda bir illüstrasyon, bir çizgi roman senaryosu, bir tane de yazı sokuşturmuşsunuz dergiye kaşla göz arasında. Böyle giderse dergi çalışanlarının bir kaçını şutlayacağım ona göre...Söylemedi demeyin bunlar nasıl olsa okur gönderiyo diye ipi kussağına denk yayar otururlar

GELECEK AY RESİMLİ ROMAN

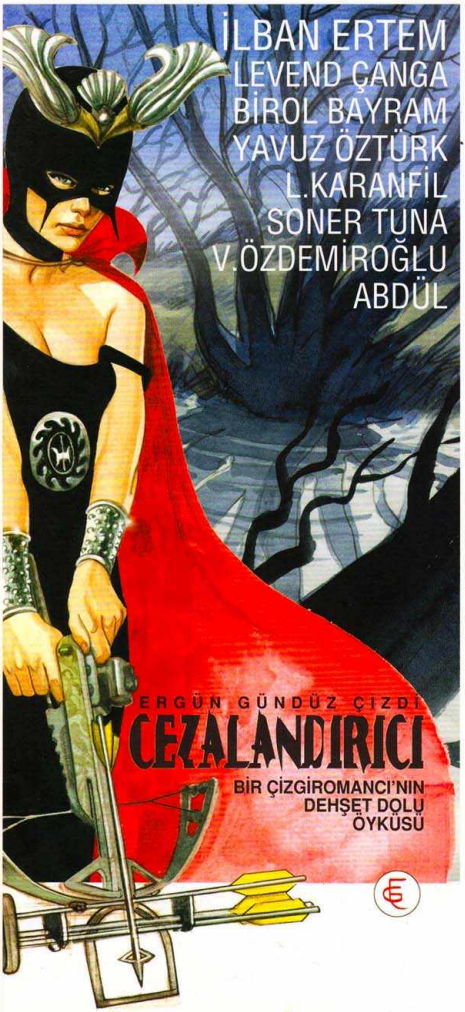

GALİP TEKİN'DEN
32 KIŞIM TEKMİLİ BİRDEN
16 SAYFA BİR UZAY HİKAYESİ

MELEK İCRAATA BAŞLIYOOR!

MAHMUT A.ASRAR